

ŠKOLNÍ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM

**ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA
MORAVSKÝ BEROUN,
příspěvková organizace**

Obsah

1	IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE	3
2	CHARAKTERISTIKA ŠKOLY	4
3	ZAMĚŘENÍ ŠKOLY A JEJÍ VIZE	7
4	VÝCHOVNÉ A VZDĚLÁVACÍ STRATEGIE	8
5	VZDĚLÁVACÍ OBSAH HUDEBNÍHO OBORU.....	11
6	VZDĚLÁVACÍ OBSAH VÝTVARNÉHO OBORU.....	55
7	VZDĚLÁVACÍ OBSAH LITERÁRNĚ-DRAMATICKÉHO HUDEBNÍHO OBORU.....	70
8	ZABEZPEČENÍ VÝUKY ŽÁKŮ SE SPECIÁLNÍMI VZDĚLÁVACÍMI POTŘEBAMI	71
9	VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ MIMOŘÁDNĚ NADANÝCH	72
10	HODNOCENÍ ŽÁKŮ A VLASTNÍ HODNOCENÍ ŠKOLY	73

1 IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

Název ŠVP: Školní vzdělávací program Základní umělecké školy Moravský Beroun, příspěvkové organizace

Předkladatel: Základní umělecká škola Moravský Beroun, příspěvková organizace
Dvořákova 349, Moravský Beroun PSČ 793 05
IČO: 71294040
Ředitelka Mgr. Martina Michailidisová
Telefon: 734 600 698
E-mail: zus.mor.beroun@seznam.cz

Zřizovatel: Město Moravský Beroun
náměstí 9. května 4, 793 05 Moravský Beroun
Telefon: 554 773 120
E-mail: info@morberoun.cz

Platnost dokumentu od: 1. 9. 2016

Podpis ředitele:

Razítko školy :

2 CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

ZUŠ Moravský Beroun patří ke školám se specifickým pojetím vzdělání a výchovy. Je příspěvkovou organizací řízenou Městem Moravský Beroun.

2.1. Počet oborů, velikost

V současné době tato škola nabízí výuku hudebního a výtvarného oboru.

Sídlem školy je budova na Dvořákově ulici v Moravském Berouně, ale svoji činnost rozvíjí i v obci Jívová, ve Městě Libavá a v obci Domašov nad Bystřicí . V současné době má tato škola cca 160 žáků. Kapacita školy je 290 žáků.

Místa poskytovaného vzdělání :

Moravský Beroun – hudební a výtvarný obor
Dvořákova 349,
793 05 Moravský Beroun

Jívová – hudební a výtvarný obor
Jívová 20
783 16 pošta Dolany

Město Libavá – hudební a výtvarný obor
Náměstí
Město Libavá, 785 01

Domašov nad Bystřicí – hudební a výtvarný obor
Náměstí 35,
783 06 Domašov nad Bystřicí

2.2. Historie a současnost

Základní umělecká škola (původně lidová škola umění) vznikla z dřívějších hudebních kurzů v Moravském Berouně.

V roce 1960 vlivem těchto kurzů vznikla samostatná hudební škola. Během let získala škola samostatnou budovu a má za sebou dlouholetou činnost zaměřenou na hudební, dramatické a výtvarné vzdělání. Pro široký zájem veřejnosti byla otevřena pobočka školy ve Dvorcích a jedna třída ve Městě Libavá.

V roce 1984 bylo rozhodnuto o rekonstrukci celé školy a v r. 1987 proběhla kolaudace stavby. Vyučoval se zde hudební, výtvarný a literárně dramatický obor. V r. 2005 došlo k územnímu rozdělení krajů a pobočka Dvorce, která polohově spadá pod Moravskoslezský kraj, byla přidělena pod ZUŠ Bruntál.

Ke školním akcím využívá škola zrenovovaný taneční sál, koncertní sál s akustickými varhanami, venkovní prostory upravené ke koncertování a dalším společenským akcím.

Každoročně organizuje umělecká soustředění pro své žáky a mnohé další aktivity, při kterých se mohou děti tvořivě realizovat a zároveň aktivně vyplnit volný čas. ZUŠ Moravský Beroun je organizátorem vernisáží a veřejných vystoupení v Olomouckém kraji a společenských akcí pro děti, rodiče i širokou veřejnost.

Škola intenzivně pracuje na modernizaci budovy, zlepšení provozních podmínek a úpravě venkovních prostor k jejich maximálnímu využití. Prostory ZUŠ jsou využívány i k dalším volnočasovým aktivitám, kurzům a seminářům.

Charakteristika pedagogického sboru

Pedagogický sbor je smíšený, věkově pestrý a je tvořen schopnými a dynamickými pracovníky, od mladších učitelů až po zkušené pedagogy s dlouholetou praxí. Přibližně 80 % učitelů má příslušné pedagogické i odborné vysokoškolské vzdělání, ostatní si vzdělání průběžně doplňují nebo rozšiřují.

Snahou vedení školy je udržet si a postupně zkvalitňovat pracovní kolektiv, zajistit v něm tvůrčí a přátelskou atmosféru.

2.3. Dlouhodobé projekty, regionální a mezinárodní spolupráce

- vzájemnou spoluprací mezi obory vznikla pravidelná soustředění
- pořádáme koncerty, které jsou doprovázeny výstavami výtvarných prací žáků VO
- v rámci hudebního oboru se pravidelně koná kytarová soutěž a semináře o hudebních nástrojích

2.3.1. Regionální spolupráce:

Škola úzce spolupracuje s :

- městem Moravský Beroun a obcemi Jívová, Libavá a Domašov nad Bystřicí
- Odborným léčebným ústavem neurologicko-geriatrickým Moravský Beroun
- Domem s chráněnými byty Mor. Beroun
- Občanským sdružením Berounská lípa - Mateřské centrum „Medvídek“
- Tyfloservisem Olomouc
- Základními a mateřskými školami Moravský Beroun, Libavá, Jívová, Domašov nad Bystřicí

2.3.2. Mezinárodní spolupráce:

- MDK Tychy Polsko – pravidelná výtvarná soutěž

2.4. Vybavení školy a její podmínky

Škola je vybavena

- koncertním sálem s akustickými varhanami a koncertním křídlem, dataprojektorem s promítacím plátnem a ozvučením
- třídou pro hudební nauku
- učebnami s vybavením včetně nástrojů k zapůjčení
- učebnou i grafickou dílnou plně vybavenou materiálem a nástroji potřebnými k výuce výtvarného oboru

- tanečním sálem

Škola je podle požadavků a měnící se nabídky výuky stále průběžně dovybavována učebními pomůckami.

2.4.1. Dopravní dostupnost

Město Moravský Beroun má poměrně dobrou dopravní dostupnost. Moravským Berounem projíždí několik autobusových linek a na okraji města je zastávka vlaku. Místa poskytovaného vzdělání (Jívová, Libavá a Domašov) jsou většinou dostupná autobusem. Vlakem jsou dostupná v letních měsících dvě místa (Jívová a Domašov) v zimních měsících pouze jedno a to Domašov nad Bystřicí. Komunikace pro příjezd autem jsou celoročně sjízdné, pouze v zimních měsících dochází k mírným omezením.

3 ZAMĚŘENÍ ŠKOLY A JEJÍ VIZE

3.1. Zaměření školy

Škola:

- vzdělává a vychovává žáky v souladu s naplněním svého poslání a poskytuje základy uměleckého vzdělání v jednotlivých oborech, v co nejširším spektru.
- v průběhu celého studia rozvíjí u žáka estetické cítění a všeobecné umělecké vzdělání
- formuje morální vlastnosti potřebné pro život, rozvíjí a kultivuje osobnost jedince
- dbá na mezioborovou spolupráci, přátelské vztahy mezi žáky
- nabízí komplexní studium poskytující základy vzdělání v jednotlivých uměleckých oborech: hudebním, výtvarném a literárně-dramatickém
- umožňuje žákům připravit se na uměleckou činnost a na studium škol uměleckého a pedagogického typu
- se zaměřuje na cílovou skupinu v oblasti primárního vzdělávání
- vychází z úzké spolupráce všech oborů
- vytváří stejné podmínky pro všechny žáky
- rozvíjí nadání talentovaných žáků
- spolupracuje s rodiči, respektuje jejich názory a připomínky a zapojuje rodiče i děti do dění ve škole
- vychovává své žáky k pochopení a lásce k umění

3.2. Cíle školy:

- rozšířit nabídku oborů a nástrojů
- zvyšovat odborný růst pedagogického sboru
- spolupráce s ostatními školami v regionu
- motivace k celoživotnímu vzdělávání
- zvyšování zájmu dětí o studium a tím nabytí většího počtu stálých žáků školy
- rozšířit výuku o multimediální tvorbu, počítačovou grafiku

3.3. Vize školy:

Vizí školy je vychování žáků v umělce, kteří by se dovedli uplatnit v životě jako amatéři schopni vlastního hudebního projevu a měli povědomí o struktuře a výrazu hudebního díla, a také připravit více talentované žáky k jejich další profesionální dráze.

4 VÝCHOVNÉ A VZDĚLÁVACÍ STRATEGIE

Strategie pro kompetenci k umělecké komunikaci

Žák disponuje vědomostmi a dovednostmi, které mu umožňují samostatně volit a užívat prostředky pro umělecké vyjádření

Učitel:

- při výběru učební látky zohledňuje schopnosti a možnosti žáka i jeho představu
- slovními podněty vede žáka k jeho vlastní tvořivosti a samostatnosti
- diskutuje s žáky o vytvořených dílech
- hledá sám v sobě zdroj inspirace a nabízí je dětem ke svobodnému využití, k experimentování a vzniku nových způsobů tvorby
- hledá nosná témata a jejich vhodnou motivaci
- v hodinách, kde je to vhodné, žák pracuje s výpočetní technikou a využívá nová média
- názornou ukázkou vede žáky k poznávání uměleckých postupů, spojení představy a záměru s materiálem, nástrojem a technikou
- vede žáky k aktivnímu vztahu ke světu vnímáním předmětů, zvuků a nálady v našem okolí

Žák proniká do struktury a obsahu uměleckého díla a je schopen rozeznat jeho kvalitu

Učitel:

- ukázkami uměleckých děl, nebo vlastní prezentací usměrňuje žáka k jeho rozvoji poznatků
- vhodně řízenou diskuzí učí žáky naslouchat, respektovat spolužáky, diskutovat nad dílem svým i nad díly ostatních
- provede analýzu díla postupným členěním na základní prvky
- po veřejném vystoupení s žákem rozvede diskuzi o podaném výkonu sebe i dalších účinkujících
- návštěvou kulturních zážitků ukazuje žákům přínos estetického prožitku a obeznamuje je s různými styly a druhy umění v kontextu s dějinami a beseduje s žáky nad uměleckým dílem
- po návštěvách kulturních akcí navazuje na dané téma ve výuce, diskutuje o dílech a vede je k rozpoznávání uměleckých kvalit, přičemž žáci mají možnost ztvárnit své pocity, nálady a myšlenky

Strategie pro kompetenci osobnostně sociální

Žák disponuje pracovními návyky, které jsou utvářeny soustavnou uměleckou činností a které formují jeho morálně volní vlastnosti a hodnotovou orientaci.

Učitel:

- vlastním příkladem vede žáka k uměleckým, pracovním a morálním zásadám a poté je i vyžaduje a kontroluje
- provede důslednou kontrolu přípravy do každé vyučovací hodiny
- upozorňuje na chyby, které snižují efektivitu žákovy práce
- vede žáka k sebereflexi, aby dovedl odhalit vlastní chyby při samostatné domácí přípravě

- vytváří příznivé podmínky pro komunikaci, učitel a žák tvoří vzájemně se respektující dvojici
- při práci dodává žákům sebedůvěru a podle potřeby žákům v činnosti pomáhá
- v průběhu výuky zohledňuje rozdíly v pracovním tempu jednotlivých žáků a vybírá vhodná cvičení

Žák se účelně zapojuje do společných uměleckých aktivit a uvědomuje si odpovědnost za společné dílo

Učitel:

- nabízí žákům dostatek příležitostí zapojit se do kulturních akcí školy, přehlídek a soutěží
- práci ve skupině chápe jako prostředek sociálního kontaktu a vede žáky ke vzájemné spolupráci se svými spolužáky
- vychovává k aktivní spolupráci
- se začlenění do tvorby společného díla se žáky
- motivuje žáky k tvorbě kolektivního díla pomocí zpětné vazby

Strategie pro kompetenci kulturní

Žák je vnímavý k uměleckým a kulturním hodnotám a chápe je jako důležitou součást lidské existence

Učitel:

- vede žáky k navštěvování kulturních akcí
- pedagogický sbor vytváří vlastní kulturní a výchovné akce
- žáka poučí o vhodném vystupování a chování, včetně odpovídající úpravy zevnějšku
- analyzuje s žákem různé interpretace hudebního projevu
- upozorňuje na hodnotu uměleckého díla
- hledá paralely mezi uměleckým dílem a vlastním projevem žáka
- využívá ukázky související s námětem, motivací, uměleckým problémem
- nahlíží na umění z pohledu historických vztahů, hledá propojenost umění s vědou, filozofií, prostředím, ve kterém žijeme
- skrze vlastní aktivity navazuje vztah k umění, vytváří pozitivní postoj k uměleckým dílům a aktivně se zapojuje do kulturního dění
- si uvědomuje, že čím větší je autorský podíl žáka, tím trvaleji si umělecké dílo zapamatuje

Žák aktivně přispívá k vytváření a uchování uměleckých hodnot a k jejich předávání

Učitel:

- vede žáka k interním i veřejným vystoupením
- vede žáka k tomu, aby měl sám zájem předvést své nabyté vědomosti a dovednosti
- vede žáka ke kladnému postoji k vystoupení a k aktivnímu projevu
- zapojuje žáky do kulturních aktivit ve městě samotném a v regionu
- vede žáky ke sledování kulturního dění ve svém okolí
- učí žáky chápat umění jako svébytný odraz života

4.2. Mezioborové strategie

- vytváření kladného celkového prostředí pro rozvoj žáků
- zapojení rodičů do dění celé školy
- informovanost rodičů
- výstavy jsou doplněné vystoupením žáků dalších oborů
- vzdělávání pedagogů
- inovace ve výuce, využití postupů z různých oborů v rámci výuky jednoho, a tím navedení žáků k chápání uměleckého vyjádření jako celku

5 VZDĚLÁVACÍ OBSAH HUDEBNÍHO OBORU

V hudebním oboru se žák učí ovládat nástroj, prostřednictvím kterého se pak může umělecky vyjadřovat a využít jej jako způsob komunikace. Pěstuje si tak své estetické vnímání a zdokonaluje své sluchové schopnosti. Ze všech žáků se nepodaří vychovat prvotřídní interprety, ale u každého by se měl probudit blízký vztah k hudbě a vyvolat radost a uspokojení z jejího aktivního provozování. Je to cenný vklad do života, klíč k jeho obohacení a prolnutí k nejvyšším hodnotám hudebního umění.

Jednou složkou vzdělávacího obsahu hudebního oboru je oblast **Hudební interpretace a tvorba**. Především jde o zvládnutí manipulace s nástrojem tak, aby mohl žák samostatně tvořit. Postupně si formuje vlastní názory, co se týče způsobu interpretace a dokáže je aplikovat v praxi. Vyústění všech znalostí se očekává nejen v sólové hře, ale i ve hře komorní, v improvizaci, nebo dokonce ve vlastní hudební tvorbě. Tahle oblast hudebního oboru se vyučuje v podobě individuální i kolektivní výuky, kde se učí spolupráci s ostatními.

Druhou oblastí je **Recepce a reflexe hudby**, která propojuje interpretační praxi s vnímáním hudby prostřednictvím poslechu. Žák se musí zamyslet nad hlubším obsahem hudby, a kriticky zhodnotit kvality díla. Zpětně se pak znalosti z této oblasti promítají do samotné interpretace a tvorby. Recepce a reflexe hudby se vyučuje obzvlášť při kolektivních hodinách, jako je hudební nauka, ale zasahuje také do výuky individuální, neboť se s první oblastí v mnoha bodech překrývá.

5.1 KOMORNÍ HRA

Hra v duu nebo v souboru je pro každého interpreta nesmírně důležitá. Učí se lépe vnímat hudbu jako celek, je nucen využívat sluch k orientaci a kontrole a rozvíjí svou schopnost práce v kolektivu. Cílem vedení žáka v souboru je také přinesení radosti ze společné tvorby jednoho díla spolu s ostatními hráči. Protože jde o dílo kolektivní, snaha o co nejlepší výkon se často umocňuje díky spoluodpovědnosti za společný výsledek.

U většiny nástrojů se žák začíná věnovat komorní hře ve třetím ročníku, ale v případě zájmu a dostačujících schopností může nastoupit do souboru už v nižších ročnících.

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: KOMORNÍ HRA*

I. STUPEŇ:

4. ročník

Žák:

- zahraje současně s doprovodným nástrojem nebo s druhým hlasem melodie
- zahraje samostatně nebo zdvojené jednohlasé party
- udrží tempo s ostatními hráči
- je rytmicky přesný

7. ročník:

Žák:

- hraje v min. 3 členném souboru
- používá dynamiku a agogiku
- vnímá ostatní nástroje a přizpůsobuje se k nim ve smyslu artikulace a frázování
- přemýšlí nad možnostmi interpretace daného díla a konzultuje je s učitelem a spoluhráči

II. STUPEŇ:

2. ročník:

Žák:

- vnímá ostatní hlasy a přizpůsobuje podle toho svoji hru
- samostatně přemýšlí nad možnostmi přednesu v komorním seskupení
- vnímá celkovou náladu interpretovaného díla a přizpůsobuje jí výrazové prvky
- komunikuje se spoluhráči a vedoucím souboru gesty a očním kontaktem

4. ročník

Žák:

- předvede party méně zkušeným spoluhráčům a radí jim při obtížnostech
- je schopen vést menší soubor a vnášet do něj inspirativní a tvůrčí nápady
- doladí se podle sluchu k ostatním nástrojům
- podílí se na výběru skladeb, případně jejich úpravě pro soubor

** Další specifické výstupy a učební plány jsou dle potřeby dále uvedeny u jednotlivých nástrojů*

5.2. Studijní zaměření: HRA NA KLAVÍR

Posláním a smyslem výuky hry na klavír je dosáhnout vědomostí a dovedností, které jsou určovány pedagogickými, didaktickými a psychologickými metodami.

Cílem je dosáhnout vzdělání osobnosti žáka a předat mu plnohodnotné informace a dovednosti, rozvíjet teoretické myšlení a spojit ho s praktickým prověřováním. Výuka hry na klavír tak umožní žákovi uplatnění v různých oblastech života.

Učební plán:

Přípravný ročník	1. ročník	2. ročník
Přípravná hra na klavír	1	1

Název vyuč. předmětu	I. stupeň							II. stupeň				celkem
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r	
Hra na klavír	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	11

Komorní hra	-	-	-	1	1	1	1	1	1	1	1	8
Hudební nauka	1	1	1	1	1	-	-	-	-	-	-	5

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: PŘÍPRAVNÁ HRA NA KLAVÍR

Žák:

- rozlišuje výškovou vzdálenost na klaviatuře
- umí správně sedět u nástroje
- zahraje melodii pravou rukou a doprovodí ji jednoduchým doprovodem v levé ruce
- umí noty v rozsahu C1 – G1
- hraje tří a čtyřručně s vyučujícím

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: HRA NA KLAVÍR

I. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- zvládá správné sezení u nástroje a ovládá koordinaci obou rukou
- čte noty v rozsahu malé g – C3, umí noty v basovém klíči
- dodržuje správný prstoklad, intonační čistotu, zachovává při hře předepsaný rytmus a dynamiku
- hraje oběma rukama dohromady

2. ročník

Žák:

- ovládá různé druhy úhozů: legato, staccato, portamento
- hraje oběma rukama dohromady
- zvládá odtahy a uvolňování těla při hře
- přečte notový zápis v houslovém i basovém klíči v rozsahu tří oktáva dokáže jej zahrát
- zahraje vybrané stupnice do 4 křížků a 4 b v protipohybu v pomalém tempu
- pěstuje hru z paměti

3. ročník

Žák:

- zahraje dvojhmaty vázaně i staccato
- ovládá různé druhy úhozů
- používá pedál současný i synkopický
- pozná hlavní melodii od doprovodu
- hraje vybrané durové a mollové stupnice od bílých kláves v protipohybu i rovném pohybu oběma rukama dohromady a akordy k nim každou rukou zvlášť
- zahraje z listu

4. ročník

Žák:

- hraje vybrané stupnice dur i moll a akordy k vybraným stupnicím zvlášť
- rozvíjí technickou zručnost a úhozovou kulturu

- hraje čtyřručně
- rozlišuje dynamiku a úhozy v jednotlivých hlasech
- hraje polyfonní skladby
- seznamuje se s melodickými ozdobami

5. ročník

Žák:

- zahraje stupnice v rychlém tempu a připravuje se ke hře stupnic kombinovaným způsobem, akordy k hraným stupnicím oběma rukama dohromady
- prohlubuje a zdokonaluje technické prvky a rozvíjí technické pasáže
- hraje skladby z různých stylových období
- rozvíjí hru z listu a čtyřruční hru
- uplatňuje základy harmonizace melodie

6. ročník

Žák:

- hraje paralelní stupnice přes dvě oktávy v rychlejším tempu kombinovaně a čtyřhlasý kvintakord s obraty zvlášť
- hraje velký rozklad tonického kvintakordu zvlášť
- samostatně tvoří akordické značky v tóninách dur i moll
- prokáže pohotovost hry z listu v zadané skladbě a také ve čtyřruční hře
- zdokonaluje hru z paměti

7. ročník

Žák:

- věnuje se dovednostem, které získal v průběhu studia
- dokáže zahrát známou melodii podle sluchu s vlastním doprovodem
- hraje skladby různých stylových období, v nichž uplatňuje získané znalosti a dovednosti
- rozvíjí improvizaci, čtyřruční a komorní hru
- využívá zvukových možností nástroje
- samostatně nacvičuje nové skladby

II. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- zdokonaluje se v technických cvičeních a uměleckém projevu
- rozšiřuje schopnost hry z paměti
- uplatňuje pohotovost při hře z listu, čtyřruční hře a improvizaci

2. ročník

Žák:

- samostatně nastuduje skladbu podle vlastního výběru
- seznámí se s problematikou romantické kantilény a frázování
- nastuduje polyfonní skladbu
- prohloubí základy agogiky a rubata

3. ročník

Žák:

- zvládá technické a výrazové schopnosti při studiu
- prokáže zručnost ve hře z listu
- průběžně poznává závažnější díla hudební literatury

4. ročník

Žák:

- nastuduje samostatně skladbu z období 20.stletí
- připraví se na veřejné vystoupení
- na základě schopností žáka a jeho hudební vyspělosti připraví ve spolupráci s třídním učitelem absolventské vystoupení

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: Komorní hra (příp. Čtyřruční hra, Improvizace)

Viz kapitola Komorní hra

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: Hudební nauka

Viz kapitola Hudební nauka

5.3. Studijní zaměření: HRA NA EKN

Elektronické klávesové nástroje jsou plnohodnotné, specifické hudební nástroje, které vznikly na základě technologického zvládnutí elektronické tvorby zvuku.

Umožňují nové zvukové možnosti a jsou nepostradatelné pro hudební skupiny, kde je možné uplatnit je jako nástroje sólové nebo doprovodné.

Cílem výuky je celkový rozvoj hudebnosti, estetického cítění a hudební představivosti na základě individuálních schopností každého žáka.

Učební plán:

Přípravný ročník	1. ročník	2. ročník
Přípravná hra na EKN	1	1

Název vyuč. předmětu	I. stupeň							II. stupeň				celkem
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r	
Hra na EKN	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	11
Komorní hra	-	-	-	1	1	1	1	1	1	1	1	8
Hudební nauka	1	1	1	1	1	-	-	-	-	-	-	5

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: PŘÍPRAVNÁ HRA NA EKN

Žák:

- ovládá základní obsluhu nástroje
- správně sedí nebo stojí u nástroje a zvládá postavení rukou na klávesnici
- zná noty v rozsahu C1 – G1
- zahraje jednoduchou lidovou píseň dle sluchu pravou rukou s doprovodem levé (dudáckou kvintou).

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: HRA NA EKN

1. STUPEŇ

1.ročník

Žák:

- rozvíjí a upevňuje poznatky a dovednosti z PHV
- zná výškové rozdělení klávesnice
- zahraje stupnici v pomalém tempu a kvintakord k dané stupnici (C dur)
- čte noty v G klíči
- využívá zvukových možností nástroje

2. ročník

Žák:

- hraje durové stupnice s akordy do 4 křížků a 4 b každou rukou zvlášť
- zdokonaluje legáta a staccata, používá automatický doprovod
- zvládá harmonické funkce D, T
rozlišuje různá tempa (moderato, allegro, andante)

3. ročník

Žák:

- hraje durové stupnice přes 2 oktávy a akordy s obraty v rychlejším tempu každou rukou zvlášť
- doprovody jednoduchých písní
- ovládá tečkovaný rytmus, synkopu, triolu
- zná základní harmonické funkce – kadence T, S, D, T

4. ročník

Žák:

- hraje vybrané mollové stupnice přes dvě oktávy a akordy s obraty každou rukou zvlášť
- zdokonaluje prstovou techniku obou rukou
- rozvíjí hru z listu
- používá větší škály typů automatických doprovodů

5. ročník

Žák:

- hraje stupnice do 4 křížků a 4 bé přes dvě oktávy dohromady
- rozvíjí hru z listu
- samostatně volí doprovody k lidovým písním

- střídá akordy v doprovodu v rychlejších tempech
- ke hře používá celé klávesnice

6. ročník

Žák:

- hraje paralelní stupnice přes dvě oktávy v rychlejším tempu a akordy s obraty
- zdokonaluje hru z listu
- hraje náročnější skladby z různých časových období
- ovládá hru dvojhmatů
- používá melodické ozdoby
- uplatňuje sluchovou sebekontrolu

7.ročník

Žák:

- využívá všechny získané technické dovednosti
- nastuduje samostatně přiměřeně obtížnou skladbu
- využívá technických, zvukových a dalších možností nástroji
- zvládá hru z listu
- připravuje se na absolventské vystoupení

II. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- zvládá technicky náročnější repertoár
- hraje vhodné skladby polyfonního charakteru
- využívá barevnosti nástroje zařazením vhodných skladeb do výuky
- uplatňuje se v komorní hře

2. ročník

Žák:

- dokáže určit stupnice a kvintakordy na všech stupních
- pohotově dovede doprovodit lidovou píseň
- dokáže předvést kultivovaný hudební projev
- koordinuje hru spolu s dalšími nástroji podle možností školy

3. ročník

Žák:

- využívá a rozvíjí techniku hry
- uplatňuje získané znalosti a rozvíjí je při samostudiu skladeb
- buduje vhodný repertoár pro veřejná vystoupení

4. ročník

Žák

- je obeznámen s dalšími možnostmi využití nástroje ve spojení s digitálními technologiemi a podle svých schopností je uplatňuje v praxi
- nastuduje samostatně skladbu podle svých možností
- využívá zvukových a technologických možností nástroje při doprovodech v duích, triích a dalších uskupeních v ZUŠ

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: Komorní hra (příp. Čtyřruční hra, Improvizace)

Viz kapitola Komorní hra

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: Hudební nauka

Viz kapitola Hudební nauka

5.4. Studijní zaměření: HRA NA KYTARU

Kytara je mnohostranně využitelný nástroj, který může obsáhnout jednohlas i akordický doprovod zároveň. Cílem výuky je ovládnutí tohoto nástroje ve hře klasické hudby, přičemž žák je současně obeznámen s jejím dalším využitím a orientuje se na hmatníku tak, že dokáže sám vytvořit akordy.

Hlavní důraz je kladen na hru sólovou a žák je podporován k samostatnému vystupování. Své poznatky pak uplatňuje i při hře komorné, kde se učí větší spolupráci s ostatními interprety a také širší hudební představivosti a vnímavosti. Vzhledem k různým velikostem nástroje je hra na kytaru možná i v malém věku.

Požadavkem na výuku v prvních letech studia je, aby poskytovalo žákům spolehlivý základ, na jehož kvalitě závisí další interpretační rozvoj. Žák by si měl od počátku vytvářet správné návyky hry na svůj nástroj tak, aby je nemusel v dalších letech svého studia přetvářet. Je třeba také zdůraznit význam komplexního působení na rozvoj žákovy osobnosti. To znamená prohlubovat a kultivovat emocionální složky, které mají příznivý dopad na kvalitu žákovy interpretace a na jeho přístup k práci.

Učební plán:

	1. ročník	2. ročník
Kytarová příprava	1	1

Název vyuč. předmětu	I. stupeň							II. stupeň				celkem
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r	
Hra na kytaru	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	11
Komorní hra	-	-	-	1	1	1	1	1	1	1	1	8
Hudební nauka	1	1	1	1	1	-	-	-	-	-	-	5

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: KYTAROVÁ PŘÍPRAVA

Žák:

- správně drží tělo a nástroj při hře
- rytmizuje na prázdných strunách a střídá prsty i (ukazováček)- m (prostředníček)
- určí prázdné struny dle jejich názvu
- doprovodí jednoduchou píseň hrou na prázdných basových strunách
- rozezná základní rytmické hodnoty v notách i podle sluchu
- popíše a nakreslí houslový klíč
- zapíše noty v rozsahu c1-c2
- srovná vlastnosti tónu /výška, délka, hlasitost, tónorod/
- zazpívá jednoduché písně sám, se spolužáky nebo s doprovodem učitele
- spojí si základní emocionální prožitky s hudbou a vyjádřit je pohybem, zvukem nebo hereckou akcí
- použije orffovy nástroje při jednoduchém doprovodu písně
- zopakuje krátký rytmicko-melodický úsek zpěvem i na nástroji

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: HRA NA KYTARU

I. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- správně sedí a drží nástroj i ruce
- střídá prsty i (ukazováček)-m (prostředníček) v pravé ruce
- zahraje v první poloze na strunách e-g-h a rozpozná je podle notového zápisu
- zahraje jednoduché písně z paměti
- zahraje současně s doprovodným nástrojem nebo s druhým hlasem melodie
- ovládá úhoz apoyando (s dopadem na nižší strunu)

2. ročník

Žák:

- uvědoměle uvolňuje ruce při držení nástroje
- používá prst a palec na prázdných basových strunách
- hraje ze zápisu not ve druhé poloze na strunách e, h
- zahraje jednoduché písně z paměti
- hraje oběma způsoby úhozu (tirando, apoyando)
- hraje současně s doprovodným nástrojem nebo s druhým hlasem melodie

3. ročník

Žák:

- zahraje noty na basových strunách v první poloze dle notového zápisu
- hraje ze zápisu not ve třetí až páté poloze na strunách e, h
- zahraje jednoduché 2-3 hlasy
- zahraje složitější písně z paměti
- vytvoří základní harmonické postupy s využitím akordů
- využívá základní dynamické odstíny a uvědomuje si jejich význam při celkovém pojetí skladby a k vyjádření nálady

- zahraje jednoduchou skladbu s ostatními nástroji a udrží tempo a rytmus

4. ročník

Žák:

- zahraje základní durové stupnice s křížky
- orientuje se na hmatníku v polohách 1-5 na všech strunách
- pracuje s dynamickými stupni
- zahraje z paměti skladby s dynamickými změnami
- naladí si nástroj

5. ročník

Žák:

- zahraje základní durové stupnice s béčky
- pracuje s tónem a zlepšuje jeho kvalitu v závislosti od postavení rukou
- ovládá techniku legata a staccata
- zahraje z paměti skladby s dynamickými změnami se zaměřením se na kvalitu tónu

6. ročník

Žák:

- zahraje mollové stupnice s křížky
- pracuje s přednesem skladby po stránce dynamické, agogické, tempové, barevné
- ovládá techniku melodických ozdob
- zahraje z paměti skladby různých stylů a žánrů náročnějších na přednes a rytmiku

7. ročník

Žák:

- zahraje mollové stupnice s béčky
- vytvoří si vlastní představu o přednesu skladby (po stránce dynamické, agogické, tempové, barevné)
- mění kytarové rejstříky dle potřeb skladby
- používá vibrato
- zahraje z paměti náročnější skladby na přednes a techniku
- akordicky doprovodí píseň dle svých schopností, a to dle akordických značek nebo vytvořením vlastního doprovodu

II. STUPĚŇ

1. ročník

Žák:

- zahraje durové stupnice v polohách
- ovládá techniku tremola, vibrata, glissanda a je schopen zahrát bare hmaty
- samostatně pracuje na přednesu skladby a technicky náročnějších místech

2. ročník

Žák:

- ovládá dur a moll stupnice v polohách
- určí a zahraje složitější akordické značky
- posoudí kvalitu tónu a preciznost při rychlé technice a vědomě ji ovlivňuje
- používá základní stylové prvky

3. ročník

Žák:

- zahraje dur a moll stupnice v polohách, kadence, tercie a sexty
- vytvoří složitější akordy ve vyšších polohách
- samostatně si vyhledá a nastuduje skladbu včetně vypracování prstokladu, přednesu, hry z paměti a přípravy na veřejné provedení
- hraje plynule z listu

4. ročník

Žák:

- improvizuje s použitím znalostí stupnic a harmonie
- slovně vyjádří přednesovou a technickou problematiku
- na pódiu působí profesionálně a dokáže pracovat s trémou
- v rychlosti si naladí nebo přeladí nástroj

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: Komorní hra (příp. Improvizace)

Viz kapitola Komorní hra

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: Hudební nauka

Viz kapitola Hudební nauka

5.5. Studijní zaměření – HRA NA HOUSLE

Housle jsou jedním z nejčastějších sólových nástrojů, který se zvukově pojí hlavně s klavírem nebo orchestrem. Má velké využití také v souborové hře, a to zejména v klavírním triu, smyčcovém kvartetu a v orchestrech. Mimo klasické hudby se těší velké oblibě na poli folklórní hudby.

Při hře na housle je nesmírně důležitý rozvoj sluchu po stránce intonační a barevné. Díky výrobě různých velikostí nástroje se může žák učit hrát na housle i ve velmi raném věku.

Požadavkem na výuku v prvních letech studia je, aby poskytovalo žákům spolehlivý základ, na jehož kvalitě závisí další interpretační rozvoj. Žák by si měl od počátku vytvářet správné návyky hry na svůj nástroj tak, aby je nemusel v dalších letech svého studia přetvářet. Je třeba také zdůraznit význam komplexního působení na rozvoj žákovy osobnosti. To znamená prohlubovat a kultivovat emocionální složky, které mají příznivý dopad na kvalitu žákovy interpretace a na jeho přístup k práci.

Učební plán:

	1. ročník	2. ročník
Houslová příprava	1	1

Název vyuč. předmětu	I. stupeň							II. stupeň				celkem
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r	
Hra na	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	11

housle												
Komorní hra	-	-	-	1	1	1	1	1	1	1	1	8
Hudební nauka	1	1	1	1	1	-	-	-	-	-	-	5

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: HOUSLOVÁ PŘÍPRAVA

Žák:

- pojmenuje všechny struny podle názvu i v notách
- ovládá základy hry smyčcem na prázdných strunách
- zahraje jednoduchou píseň pizzicato
- identifikuje falešný tón
- správně drží tělo a nástroj při hře
- rytmitizuje na prázdných strunách
- doprovodí jednoduchou píseň hrou na prázdných strunách
- rozezná základní rytmické hodnoty v notách i podle sluchu
- rozezná a nakreslí houslový klíč
- srovná vlastnosti tónu /výška, délka, hlasitost, tónorod/
- zopakuje krátký rytmicko-melodický úsek zpěvem i na nástroji

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: HRA NA HOUSLE

I. STUPĚŇ

1. ročník

Žák:

- vede smyčec rovně
- hraje v různých částech smyčce
- ovládá hru levou rukou v durovém i mollovém prstokladu
- zahraje jednoduchou píseň smyčcem v kombinaci s levou rukou
- popíše části smyčce a jejich značení
- zahraje jednoduchou píseň z paměti

2. ročník

Žák:

- zahraje legato, détaché
- uvědoměle doladuje tóny
- hraje jednoduchá smyková cvičení
- přesně dodržuje základní rytmické hodnoty
- zahraje jednoduchou píseň s doprovodem nebo s druhým hlasem

3. ročník

Žák:

- zahraje nadstavovaný smyk
- kombinuje struny
- kombinuje smyky

- hraje jednoduchá prstová cvičení
- hraje z paměti durové stupnice v rozsahu jedné oktávy
- používá základní dynamické stupně

4. ročník

Žák:

- zahraje staccato
- zahraje některé stupnice v rozsahu dvou oktáv v různých smykových obměnách
- zahraje rozložený kvintakord
- sám se kontroluje při intonaci a tvorbě tónu
- hraje ve třetí poloze
- hraje z listu jednoduché skladby

5. ročník

Žák:

- využívá dynamické prostředky dle vlastního cítění při kontrole učitele
- plynule mění polohy
- zahraje durové i mollové stupnice dle rozsahu tónů, které ovládá s výměnou do třetí polohy
- hraje s doprovodným nástrojem

6. ročník

Žák:

- hraje z paměti skladby s použitím výrazových prostředků
- mění barvu a kvalitu tónu dle potřeby
- zahraje skladby v rychlejším tempu a složitějším rytmu
- improvizuje na tónech, které zná
- hraje stupnice na jedné struně s výměnou do 3. a 5. polohy

7. ročník

Žák:

- hraje vibrato
- ovládá různé druhy smyků včetně spiccata a řadového staccata a kombinuje je
- sám řeší prstokladové a smykové možnosti
- hraje základní dvojhmaty
- používá základní stylové prvky
- vnímá part doprovodného nástroje a slyší dílo jako celek
- naladí nástroj podle sluchu

II. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- používá výrazové prostředky dle vlastního cítění včetně vibrata
- hraje tercie a sexty v dvojhmatech
- samostatně využívá dynamiku a další výrazové prostředky
- vytváří si vlastní prstové a smykové cvičení

2. ročník

Žák:

- rozliší kvalitu tónu a následně ji upraví
- hraje stupnice ve třech oktávách v různých smykových variantách
- samostatně řeší otázky smyků, prstokladů a výrazu jednotlivých skladeb
- samostatně pracuje s barvou tónu
- vytváří si názor na vlastní i cizí interpretaci

3. ročník

Žák:

- hraje ve všech polohách
- zahraje arpeggio
- hraje oktávy v dvojhmatech
- natáhne si struny na nástroj
- pravidelně udržuje čistotu a funkčnost nástroje
- ovládá melodické ozdoby

4. ročník

Žák:

- využívá svých zkušeností, vědomostí a dovedností k samostatnému výběru, studiu a pojetí skladeb
- je schopen interpretačně rozlišit různá stylová období a žánry
- hraje stupnice, rozložené akordy, technická cvičení, etudy a přednesové skladby dle jeho individuálního hudebního vývoje a hráčských možností
- zapojuje se do skupinové hry a aktivně spolupracuje s ostatními spoluhráči

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: Komorní hra (příp. Improvizace)

Viz kapitola Komorní hra

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: Hudební nauka

Viz kapitola Hudební nauka

5.6. Studijní zaměření: HRA NA VIOLONCELLO

Violoncello je nástroj, který lze využít, jak ve hře sólové, tak v souborové, kde má významnou úlohu jako basový nástroj, a to v orchestru, smyčcovém kvartetu nebo jiném uskupení. Nově se začal těšit oblibě v oblasti hudby populární.

Při hře na violoncello je nesmírně důležitý rozvoj sluchu a intonace. Důraz je kladen také na uvolnění těla a jeho komplexní zapojení do hry, kdy získává tón na své intenzitě a barvě. Opět je důležitá sluchová kontrola při tvorbě tónu a práci s ním během jeho znění. Vzhledem k různým velikostem nástroje je hra na violoncello možná i v malém věku.

Požadavkem na výuku v prvních letech studia je, aby poskytovalo žákům spolehlivý základ, na jehož kvalitě závisí další interpretační rozvoj. Žák by si měl od počátku vytvářet správné návyky hry na svůj nástroj tak, aby je nemusel v dalších letech svého studia přetvářet. Je třeba také zdůraznit význam komplexního působení na rozvoj žákovy osobnosti. To znamená

prohlubovat a kultivovat emocionální složky, které mají příznivý dopad na kvalitu žákovy interpretace a na jeho přístup k práci.

Učební plán:

	1. ročník	2. ročník
Violoncellová příprava	1	1

Název vyuč. předmětu	I. stupeň							II. stupeň				celkem
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r	
Hra na violoncello	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	11
Komorní hra	-	-	-	1	1	1	1	1	1	1	1	8
Hudební nauka	1	1	1	1	1	-	-	-	-	-	-	5

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: VIOLONCELLOVÁ PŘÍPRAVA

Žák:

- pojmenuje všechny struny podle názvu i v notách
- ovládá základy hry smyčcem na prázdných strunách
- zahraje jednoduchou píseň pizzicato
- identifikuje falešný tón
- správně drží tělo a nástroj při hře
- rytmizuje na prázdných strunách
- doprovodí jednoduchou píseň hrou na prázdných strunách
- rozezná základní rytmické hodnoty v notách i podle sluchu
- rozezná a nakreslí basový i houslový klíč
- srovná vlastnosti tónu /výška, délka, hlasitost, tónorod/
- zazpívá jednoduché písně sám, se spolužáky nebo s doprovodem učitele
- spojí si základní emocionální prožitky s hudbou a vyjádřit je pohybem, zvukem nebo hereckou akcí
- použije orffovy nástroje při jednoduchém doprovodu písně
- zopakuje krátký rytmicko-melodický úsek zpěvem i na nástroji

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: HRA NA VIOLONCELLO

I. STUPENĚ

1. ročník

Žák:

- zahraje jednoduchou píseň smyčcem v kombinaci s levou rukou
- správně drží nástroj při hraní
- zahraje noty bez posuvek v první poloze
- využívá celý smyčec při hře
- popíše části smyčce a jejich značení

- přechází plynule mezi strunami
- zahraje jednoduchou píseň z paměti

2. ročník

Žák:

- zahraje legato
- zahraje všechny tóny v první poloze podle not kromě tónů v rozšířené poloze
- uvědoměle doladuje tóny
- hraje jednoduchá smyková cvičení
- uvolňuje a zapojuje celé tělo při hře

3. ročník

Žák:

- posoudí kvalitu tónu a vylepšuje ho dle možností
- hraje jednoduchá prstová cvičení
- hraje z paměti durové stupnice v rozsahu jedné oktávy
- používá základní výrazové prostředky
- vymění ruku do 4. polohy a hraje v ní podle not

4. ročník

Žák:

- zahraje staccato
- hraje rozšířené polohy
- zahraje některé stupnice v rozsahu dvou oktáv
- sám se kontroluje při intonaci a tvorbě tónu

5. ročník

Žák:

- využívá dynamické prostředky dle vlastního citění při kontrole učitele
- plynule mění polohy
- ovládá polohy 1-4
- zahraje durové i mollové stupnice dle rozsahu tónů, které ovládá
- hraje s doprovodným nástrojem

6. ročník

Žák:

- improvizuje na tónech, které zná
- zahraje skladby v rychlejším tempu
- hraje z paměti skladby s použitím výrazových prostředků
- mění barvu a kvalitu tónu dle potřeby

7. ročník

Žák:

- ovládá různé druhy smyků
- hraje základní dvojhmaty
- používá základní stylové prvky
- zahraje durové i mollové stupnice ve dvou oktávách, a to ve dvou rychlostech
- vnímá part doprovodného nástroje a slyší dílo jako celek

- naladí nástroj podle sluchu

II. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- samostatně využívá dynamiku a další výrazové prostředky
- vytváří si vlastní prstové a smykové cvičení
- používá výrazové prostředky dle vlastního citění včetně vibrata
- hraje v palcové poloze
- hraje tercie a sexty v dvojhmatech

2. ročník

Žák:

- je schopen samostatně řešit otázky smyků, prstokladů a výrazu jednotlivých skladeb
- samostatně pracuje s barvou tónu
- podle sluchu rozliší kvalitu tónu a následně ji upraví
- vytváří si názor na vlastní i slyšenou interpretaci
- hraje stupnice ve třech oktávách

3. ročník

Žák:

- hraje oktávy a rozložené akordy
- zahraje spiccato a řadové staccato
- natáhne si struny na nástroj a pravidelně ho udržuje
- zahraje arpeggio
- ovládá melodické ozdoby

4. ročník

Žák:

- pracuje samostatně, je schopen interpretačně rozlišit různá stylová období a žánry
- hraje stupnice, akordy, technická cvičení, etudy a přednesové skladby dle úrovně jeho individuálního hudebního vývoje a hráčských možností
- zapojuje se do skupinové hry, aktivně spolupracuje s ostatními
- využívá svých zkušeností, vědomostí a dovedností k samostatnému výběru a studiu skladeb

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: Komorní hra (příp. Improvizace)

Viz kapitola Komorní hra

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: Hudební nauka

Viz kapitola Hudební nauka

5.7. Studijní zaměření: HRA NA ZOBCOVOU FLÉTNU

Zobcová flétna je z profesionálních dechových nástrojů nejzákladnější a nejjednodušší hudební nástroj. Je možné jej studovat do profesionální hloubky, rozvíjet jemnou motoriku, ovládnutí správného dýchání, rozvíjet hudební citění, kulturnost a tak dále. Je ale také možné a to zejména pro ty nejmenší, jej využít jako odrazový můstek pro pozdější studium jiných dechových nástrojů, které jsou náročnější na fyziologii člověka. Další využití může být studium jen pro potěšení ducha i ucha, ale také v neposlední řadě z léčebného hlediska, například u respiračních (dechových) onemocnění.

Součástí hlavního předmětu je také Hra z listu, Příprava k souhře, Elementární improvizace, které vyučující zařazuje ve vhodném období za účelem naplnění očekávaných výstupů a směřování ke klíčovým kompetencím na základě individuálních potřeb žáka do výuky a v potřebném rozsahu.

Učební plán:

	1. ročník	2. ročník
Přípravná hra na zobcovou flétnu	1	1

Název vyuč. předmětu	I. stupeň							II. stupeň				celkem
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r	
Hra na zobcovou flétnu	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	11
Komorní hra	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9
Hudební nauka	1	1	1	1	1	-	-	-	-	-	-	5

Poznámky:

Hra na zobcovou flétnu se vyučuje individuální nebo skupinovou výukou a to v maximálním počtu 3 žáků, avšak maximálně do (včetně) 2. ročníku I. stupně. žáci v hodině smí být vyučováni individuálně v samostatných časových úsecích.

Projevili-li žák zvýšený zájem o některý z vyučovaných předmětů daného studijního zaměření, může mu být po dohodě s vyučujícím a ředitelem školy hodinová dotace navýšena.

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: PŘÍPRAVNÁ HRA NA ZOBCOVOU FLÉTNU

1. ročník

Žák:

- rozpozná svůj hudební nástroj
- identifikuje, že tleskání je rytmus
- identifikuje, že různá výška slyšených tónů tvoří melodii
- sluchem pozná co je dynamicky potichu a co silně
- na základě hudebního podnětu se pohybově projeví

- dokáže zreprodukovat dle probraného materiálu adekvátní hudební příklad od svého vyučujícího
- identifikuje, co je notový zápis

2. ročník

Žák:

- umí pár slovy něco říct o svém nástroji
- pojmenuje základní díly nástroje
- má správný postoj
- správně drží nástroj
- umí nasadit tón
- umí si vyčistit svůj nástroj
- ví, jak a kam správně dýchat

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: HRA NA ZOBICOVOU FLÉTNU

I. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- disponuje základními návyky a dovednostmi (správné držení těla, správné dýchání) a ovládá základní technické prvky hry (nasazení tónu, kvalitní tón a prstová technika)
- se orientuje v jednoduchých rytmických útvarech
- je schopen zahrát jednoduchou lid. píseň z paměti

2. ročník

Žák:

- je schopen zahrát z paměti kratší jednoduchou skladbu
- bezpečně zvládá nasazení tónu v rozsahu nástroje v oblasti c1 – a2
- je schopen souhry s doprovodným nástrojem

3. ročník

Žák:

- je schopen zahrát šestnáctinové noty, tečkovaný a synkopický rytmus
- je schopen interpretace nejčastějších melodických ozdob (příraz, nátryl, skupinka, opora, trylek)
- v případě fyzických předpokladů je žák schopen pozvolného přechodu na altovou zobcovou flétnu

4. ročník

Žák:

- využívá při hře všechny získané technické a výrazové dovednosti s důrazem na tvoření a kvalitu tónu
- je schopen samostatně nastudovat přiměřeně obtížnou skladbu

5. ročník

Žák:

- zná základní problematiku F ladění zobcových fléten
- hraje legato, tenuto, staccato

6. ročník

Žák:

- zvládá hru přiměřeně obtížných skladeb z listu
- vystavuje hru soustavné sluchové sebekontroly se zpětnou vazbou
- využívá dynamiku v interpretaci

7. ročník

Žák:

- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých žánrů podle svých individuálních dispozic
- se uplatňuje při hře v komorních uskupeních nebo ve větším flétnovém souboru
- ovládá přiměřeně techniku hry na všechny druhy zobcových fléten

II. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- samostatně řeší problematiku nástrojové techniky včetně základní péče o nástroj
- samostatně pracuje s barvou a kvalitou tónu

2. ročník

Žák:

- využívá získaných vědomostí a zkušeností k samostatnému studiu nových skladeb a k vyhledávání skladeb podle vlastního výběru
- dokáže improvizovat v základních harmonických funkcích

3. ročník

Žák:

- zná alespoň 3 neznámější díla pro svůj nástroj
- dokáže transponovat notový materiál pro svůj nástroj

4. ročník

Žák:

- je schopný se uplatnit jako samostatný a pohotový hudebník, sólově či v komorním nebo orchestrálním uskupení a zodpovědně se podílí na vytváření společného zvuku, výrazu a intonaci prováděných skladeb

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: Komorní hra

Viz kapitola Komorní hra

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: Hudební nauka

Viz kapitola Hudební nauka

5.8. Studijní zaměření: HRA NA PŘÍČNOU FLÉTNU

Příčná flétna má uplatnění v každém hudebním žánru. Pro jeho univerzální možnosti se dá využít jako sólový či souborový (orchestrální) hudební nástroj. Je pro svůj líbivý zvuk vhodný pro snivé či romantické povahy.

Součástí hlavního předmětu je také Hra z listu, Příprava k souhře, Elementární improvizace, které vyučující za účelem naplnění očekávaných výstupů a směřování ke klíčovým kompetencím na základě individuálních potřeb žáka do výuky ve vhodném období a v potřebném rozsahu zařazuje.

Učební plán:

	1. ročník	2. ročník
Přípravná hra na příčnou flétnu	1	1

Název vyuč. předmětu	I. stupeň							II. stupeň				celkem
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r	
Hra na příčnou flétnu	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	11
Komorní hra	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9
Hudební nauka	1	1	1	1	1	-	-	-	-	-	-	5

Poznámky:

zobcová flétna může být použita jako přípravný nástroj, nebo může být zařazena v průběhu studia pro rozšíření znalostí o flétnách.

Zobcová flétna může být nahrazena jiným typem flétny či píšťaly (např. irská flétna, okarina, syrinx, etc.)

Projevili-li žák zvýšený zájem o některý z vyučovaných předmětů daného studijního zaměření, může mu být po dohodě s vyučujícím a ředitelem školy hodinová dotace navýšena.

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: PŘÍPRAVNÁ HRA NA PŘÍČNOU FLÉTNU

1. ročník

Žák:

- rozpozná svůj hudební nástroj
- identifikuje, že tleskání je rytmus
- identifikuje, že různá výška slyšených tónů tvoří melodii
- sluchem pozná, co je dynamicky potichu a co silně
- na základě hudebního podnětu se pohybově projeví
- dokáže zreprodukovat dle probraného materiálu adekvátní hudební příklad od svého vyučujícího
- identifikuje, co je notový zápis

2. ročník

Žák:

- umí pár slovy něco říct o svém nástroji
- umí pojmenovat základní díly nástroje
- má správný postoj
- má správné držení nástroje
- umí nasadit tón
- umí si vyčistit svůj nástroj
- ví, jak a kam správně dýchat

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: HRA NA PŘÍČNOU FLÉTNU

I. STUPĚŇ

1. ročník

Žák:

- je stručně seznámen s historií a vývojem studovaného nástroje, jeho technickými možnostmi a uplatněním
- si osvojil systém pravidelného studia a přípravy dle pokynů a doporučení pedagoga
- má osvojeny správné návyky při hře na nástroj, zejména postoj, držení nástroje, dýchání, držení rukou, nátisk
- prokáže znalost základní péči o nástroj

2. ročník

Žák:

- hraje nejméně v rozsahu d1-g2
- z paměti zahraje jednoduchou lid. píseň
- zvládá základní rytmus

3. ročník

Žák:

- zvládá hru v základních dynamických odstínech (p, f)
- přiměřeně svým schopnostem zahraje z paměti kratší přednesovou skladbu
- hraje v rozsahu c1 – d3 mimo chromatiky

4. ročník

Žák:

- využívá při hře veškeré získané návyky, které jsou podstatné pro tvorbu kvalitního tónu
- dle svých schopností je schopen hry jemnějších dynamických a výrazových odstínů
- hraje legato, tenuto, staccato

5. ročník

Žák:

- přiměřeně svým schopnostem ovládá hru nepravidelných rytmických útvarů
- dle svých schopností je schopen hry v rozsahu nejméně c1 až g3

6. ročník

Žák:

- je schopen sluchové sebekontroly a zpětné vazby
- hraje stupnice v rozsahu alespoň 1 oktávy
- hraje akordy k stupnicím alespoň v rozsahu 1 oktávy

7. ročník

Žák:

- hraje v rozsahu c1 – h3
- je schopen samostatně nastudovat přiměřeně obtížnou etudu nebo přednesovou skladbu
- dokáže se uplatnit v komorní, souborové, nebo orchestrální hře

II. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- dle svých osobních dispozic se projevuje vyspělou hráčskou technikou
- hraje alespoň v rozsahu c1-g3

2. ročník

Žák:

- dokáže samostatně nastudovat náročnější skladbu flétnového repertoáru
- dokáže dle vlastního výběru zahrát stupnici a akord v rozsahu dvou oktáv

3. ročník

Žák:

- dokáže improvizovat v základních harmonických funkcích
- zahraje z listu jednoduchou píseň a skladbu
- umí transponovat notový materiál do svého rozsahu

4. ročník

Žák:

- s ohledem na dosažitelné osobní maximum je schopen uplatnění jako sólista, hráč v orchestru nebo člen komorního uskupení
- je schopen samostatné volby vhodného repertoáru dosažitelné úrovně obtížnosti
- zvládá běžnou údržbu a opravy nástroje

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: Komorní hra

Viz kapitola Komorní hra

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: Hudební nauka

Viz kapitola Hudební nauka

5. 9. Studijní zaměření: HRA NA KLARINET

Klarinet má uplatnění v každém hudebním žánru. Pro jeho univerzální možnosti se dá využít jako sólový či souborový (orchestrální) hudební nástroj. Je vhodný do dechovek, orchestrů, Na sólovou hru v klasické vážné hudbě i v jazzových seskupeních. Doporučuje se jako výchozí nástroj pro hru na saxofon.

Součástí hlavního předmětu je také Hra z listu, Příprava k souhře, Elementární improvizace, které vyučující za účelem naplnění očekávaných výstupů a směřování ke klíčovým kompetencím na základě individuálních potřeb žáka do výuky ve vhodném období a v potřebném rozsahu zařazuje.

Učební plán:

	1. ročník	2. ročník
Přípravná hra na klarinet	1	1

Název vyuč. předmětu	I. stupeň							II. stupeň				celkem
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r	
Hra na klarinet	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	11
Komorní hra	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9
Hudební nauka	1	1	1	1	1	-	-	-	-	-	-	5

poznámky:

jako přípravný hudební nástroj může být použita altová zobcová flétna

Projevili-li žák zvýšený zájem o některý z vyučovaných předmětů daného studijního zaměření, může mu být po dohodě s vyučujícím a ředitelem školy hodinová dotace navýšena.

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: PŘÍPRAVNÁ HRA NA KLARINET

1. ročník:

Žák:

- rozpozná svůj hudební nástroj
- identifikuje, že tleskání je rytmus
- identifikuje, že různá výška slyšených tónů tvoří melodii
- sluchem pozná co je dynamicky potichu a co silně
- na základě hudebního podnětu se pohybově projeví
- dokáže zreprodukovat dle probraného materiálu adekvátní hudební příklad od svého vyučujícího
- identifikuje, co je notový zápis

1. ročník:

Žák:

- umí pár slovy něco říct o svém nástroji
- umí pojmenovat základní díly nástroje

- má správný postoj
- má správné držení nástroje
- umí nasadit tón
- umí si vyčistit svůj nástroj
- ví, jak a kam správně dýchat

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: HRA NA KLARINET

I. STUPĚŇ

1. ročník

Žák:

- disponuje základními návyky a dovednostmi (správné držení těla, rukou, prstů, nástroje, správné dýchání) a ovládá základní technické prvky hry
- ovládá základní péči o nástroj

2. ročník:

Žák:

- zdokonaluje tónovou kulturu, nasazení tónu, dlouhé tóny, legato, staccato na přiměřené úrovni
- se orientuje v jednoduchých rytmických útvarech
- zahraje z paměti jednoduchou lid. píseň

3. ročník:

Žák:

- je schopen zahrát z paměti kratší jednoduchou skladbu
- bezpečně zvládá nasazení tónu v rozsahu nástroje v oblasti e – g²

4. ročník

Žák:

- využívá při hře všechny získané technické a výrazové dovednosti s důrazem na tvoření a kvalitu tónu
- hraje v rozsahu e – c³

5. ročník:

Žák:

- je schopen samostatně nastudovat přiměřeně obtížnou skladbu
- zvládá hru přiměřeně obtížných skladeb z listu

6. ročník:

Žák:

- vystavuje hru soustavné sluchové sebekontroly se zaměřením na přesnou intonaci, správné nasazení tónu, legatové spoje, staccato

7. ročník:

Žák:

- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých žánrů podle svých individuálních dispozic
- se uplatňuje při hře v komorních uskupeních nebo v dechovém orchestru

- ovládá hru nejběžnějších melodických ozdob
- zdokonaluje a zrychluje prstovou techniku
- je schopen v přiměřeném rozsahu transpozice (in C)

II. STUPEŇ

1. ročník:

Žák:

- samostatně řeší problematiku nástrojové techniky včetně základní péče o nástroj
- improvizuje v základních harmonických funkcích

2. ročník:

Žák:

- samostatně pracuje s barvou a kvalitou tónu
- transponuje si notový materiál do svého rozsahu

3. ročník:

Žák:

- využívá získaných vědomostí a zkušeností k samostatnému studiu nových skladeb a k vyhledávání skladeb podle vlastního výběru

4. ročník:

Žák:

- je schopný se uplatnit jako samostatný a pohotový hudebník, sólově či v komorním nebo orchestrálním uskupení a zodpovědně se podílí na vytváření společného zvuku, výrazu a intonaci prováděných skladeb

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: Komorní hra

Viz kapitola Komorní hra

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: Hudební nauka

Viz kapitola Hudební nauka

5.10. Studijní zaměření: HRA NA SAXOFON

Saxofon má uplatnění v každém hudebním žánru, avšak převážně v moderní pop, nebo jazzové hudbě. Pro jeho univerzální možnosti se dá využít jako sólový či souborový (orchestrální / bandový) hudební nástroj. Je vhodný do moderních kapel, dechových orchestrů, či jazzových bandů.

Součástí hlavního předmětu je také Hra z listu, Příprava k souhře, Elementární improvizace, které vyučující za účelem naplnění očekávaných výstupů a směřování ke klíčovým kompetencím na základě individuálních potřeb žáka do výuky ve vhodném období a v potřebném rozsahu zařazuje.

Učební plán:

	1. ročník	2. ročník
Přípravná hra na saxofon	1	1

Název vyuč. předmětu	I. stupeň							II. stupeň				celkem
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r	
Hra na saxofon	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	11
Komorní hra	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9
Hudební nauka	1	1	1	1	1	-	-	-	-	-	-	5

poznámky:

jako přípravný nástroj může být použit klarinet, nebo zobcová flétna

Projeví-li žák zvýšený zájem o některý z vyučovaných předmětů daného studijního zaměření, může mu být po dohodě s vyučujícím a ředitelem školy hodinová dotace navýšena.

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: PŘÍPRAVNÁ HRA NA SAXOFON

1. ročník:

Žák:

- rozpozná svůj hudební nástroj
- identifikuje, že tleskání je rytmus
- identifikuje, že různá výška slyšených tónů tvoří melodii
- sluchem pozná co je dynamicky potichu a co silně
- na základě hudebního podnětu se pohybově projeví
- dokáže zreprodukovat dle probraného materiálu adekvátní hudební příklad od svého vyučujícího
- identifikuje, co je notový zápis

2. ročník:

Žák:

- umí pár slovy něco říct o svém nástroji
- umí pojmenovat základní díly nástroje
- má správný postoj
- má správné držení nástroje
- umí nasadit tón
- umí si vyčistit svůj nástroj
- ví, jak a kam správně dýchat

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: HRA NA SAXOFON

I. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- disponuje základními návyky a dovednostmi (správné držení těla, rukou, prstů, nástroje, správné dýchání) a ovládá základní technické prvky hry

- ovládá základní péči o nástroj

2. ročník:

Žák:

- zdokonaluje tónovou kulturu, nasazení tónu, legato, staccato na přiměřené úrovni
- se orientuje v jednoduchých rytmických útvarech
- zahraje z paměti jednoduchou lid. píseň

3. ročník:

Žák:

- je schopen zahrát z paměti kratší jednoduchou skladbu
- bezpečně zvládá nasazení tónu v rozsahu nástroje v oblasti c1 – C3

4. ročník

Žák:

-využívá při hře všechny získané technické a výrazové dovednosti s důrazem na tvoření a kvalitu tónu

-hraje v rozsahu c1 – f3

5. ročník:

Žák:

- je schopen samostatně nastudovat přiměřeně obtížnou skladbu
- zvládá hru přiměřeně obtížných skladeb z listu

6. ročník:

Žák:

- vystavuje hru soustavné sluchové sebekontroly se zaměřením na přesnou intonaci, správné nasazení tónu, legatové spoje, staccato

7. ročník:

Žák:

- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých žánrů podle svých individuálních dispozic
- se uplatňuje při hře v komorních uskupeních nebo v dechovém orchestru
- ovládá hru nejběžnějších melodických ozdob
- zdokonaluje a zrychluje prstovou techniku
- je schopen v přiměřeném rozsahu transpozice

II. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- samostatně řeší problematiku nástrojové techniky včetně základní péče o nástroj
- improvizuje v základních harmonických funkcích

2. ročník:

Žák:

- samostatně pracuje s barvou a kvalitou tónu
- transponuje si notový materiál do svého rozsahu

3. ročník:

Žák:

- využívá získaných vědomostí a zkušeností k samostatnému studiu nových skladeb a k vyhledávání skladeb podle vlastního výběru

4. ročník:

Žák:

- je schopný se uplatnit jako samostatný a pohotový hudebník, sólově či v komorním nebo orchestrálním uskupení a zodpovědně se podílí na vytváření společného zvuku, výrazu a intonaci prováděných skladeb
- v rámci svých možností ovládá transpozici
- je seznámen se způsoby hry na všechny běžné typy saxofonů (Es – Alt, baryton, B – soprán, tenor)

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: Komorní hra

Viz kapitola Komorní hra

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: Hudební nauka

Viz kapitola Hudební nauka

5. 11. Studijní zaměření: HRA NA TRUBKU

Trubka má uplatnění v každém hudebním žánru. Pro jeho univerzální možnosti se dá využít jako sólový či souborový (orchestrální) hudební nástroj. Je vhodný do dechovek, orchestrů, komorních seskupení. Na sólovou hru v klasické vážné hudbě i v jazzových seskupeních.

Součástí hlavního předmětu je také Hra z listu, Příprava k souhře, Elementární improvizace, které vyučující za účelem naplnění očekávaných výstupů a směřování ke klíčovým kompetencím na základě individuálních potřeb žáka do výuky ve vhodném období a v potřebném rozsahu zařazuje.

Učební plán:

	1. ročník	2. ročník
Přípravná hra na TRUBKU	1	1

Název vyuč. předmětu	I. stupeň							II. stupeň				celkem
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r	
Hra na TRUBKU	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	11
Komorní hra	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9
Hudební nauka	1	1	1	1	1	-	-	-	-	-	-	5

poznámky:

jako přípravný hudební nástroj může být použita zobcová flétna

Projeví-li žák zvýšený zájem o některý z vyučovaných předmětů daného studijního zaměření, může mu být po dohodě s vyučujícím a ředitelem školy hodinová dotace navýšena.

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: PŘÍPRAVNÁ HRA NA TRUBKU

1. ročník:

Žák:

- rozpozná svůj hudební nástroj
- identifikuje, že tleskání je rytmus
- identifikuje, že různá výška slyšených tónů tvoří melodii
- sluchem pozná co je dynamicky potichu a co silně
- na základě hudebního podnětu se pohybově projeví
- dokáže zreprodukovat dle probraného materiálu adekvátní hudební příklad od svého vyučujícího
- identifikuje, co je notový zápis

1. ročník:

Žák:

- umí pár slovy něco říct o svém nástroji
- umí pojmenovat základní díly nástroje
- má správný postoj
- má správné držení nástroje
- umí nasadit tón
- umí si vyčistit svůj nástroj
- ví, jak a kam správně dýchat

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: HRA NA TRUBKU

I. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- disponuje základními návyky a dovednostmi (správné držení těla, rukou, prstů, nástroje, správné dýchání) a ovládá základní technické prvky hry
- ovládá základní péči o nástroj

2. ročník:

Žák:

- zdokonaluje tónovou kulturu, nasazení tónu, dlouhé tóny, legato, staccato na přiměřené úrovni
- se orientuje v jednoduchých rytmických útvarech
- zahraje z paměti jednoduchou lid. píseň

3. ročník:

Žák:

- je schopen zahrát z paměti kratší jednoduchou skladbu
- bezpečně zvládá nasazení tónu v rozsahu nástroje v oblasti c – c2

4. ročník

Žák:

- využívá při hře všechny získané technické a výrazové dovednosti s důrazem na tvoření a kvalitu tónu
- hraje v rozsahu fis – g2

5. ročník:**Žák:**

- je schopen samostatně nastudovat přiměřeně obtížnou skladbu
- zvládá hru přiměřeně obtížných skladeb z listu

6. ročník:**Žák:**

- vystavuje hru soustavné sluchové sebekontroly se zaměřením na přesnou intonaci, správné nasazení tónu, legatové spoje, staccato

7. ročník:**Žák:**

- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých žánrů podle svých individuálních dispozic
- se uplatňuje při hře v komorních uskupeních nebo v dechovém orchestru
- ovládá hru nejběžnějších melodických ozdob
- zdokonaluje a zrychluje prstovou techniku
- je schopen v přiměřeném rozsahu transpozice (in C)

II. STUPEŇ**1. ročník:****Žák:**

- samostatně řeší problematiku nástrojové techniky včetně základní péče o nástroj
- improvizuje v základních harmonických funkčních

2. ročník:**Žák:**

- samostatně pracuje s barvou a kvalitou tónu
- transponuje si notový materiál do svého rozsahu

3. ročník:**Žák:**

- využívá získaných vědomostí a zkušeností k samostatnému studiu nových skladeb a k vyhledávání skladeb podle vlastního výběru

4. ročník:**Žák:**

- je schopný se uplatnit jako samostatný a pohotový hudebník, sólově či v komorním nebo orchestrálním uskupení a zodpovědně se podílí na vytváření společného zvuku, výrazu a intonaci prováděných skladeb

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: Komorní hra

Viz kapitola Komorní hra

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: Hudební nauka

Viz kapitola Hudební nauka

5.12. Studijní zaměření: HRA NA BARYTON

Baryton má hlavní uplatnění v dechovém orchestru jako melodický nástroj. Pro jeho univerzální možnosti se dá také využít jako sólový či souborový (orchestrální) hudební nástroj. Součástí hlavního předmětu je také Hra z listu, Příprava k souhře, Elementární improvizace, které vyučující za účelem naplnění očekávaných výstupů a směřování ke klíčovým kompetencím na základě individuálních potřeb žáka do výuky ve vhodném období a v potřebném rozsahu zařazuje.

Učební plán:

	1. ročník	2. ročník
Přípravná hra na BARYTON	1	1

Název vyuč. předmětu	I. stupeň							II. stupeň				celkem
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r	
Hra na BARYTON	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	11
Komorní hra	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9
Hudební nauka	1	1	1	1	1	-	-	-	-	-	-	5

poznámky:

jako přípravný hudební nástroj může být použita zobcová flétna

Projeví-li žák zvýšený zájem o některý z vyučovaných předmětů daného studijního zaměření, může mu být po dohodě s vyučujícím a ředitelem školy hodinová dotace navýšena.

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: PŘÍPRAVNÁ HRA NA BARYTON

1. ročník:

Žák:

- rozpozná svůj hudební nástroj
- identifikuje, že tleskání je rytmus
- identifikuje, že různá výška slyšených tónů tvoří melodii
- sluchem pozná co je dynamicky potichu a co silně
- na základě hudebního podnětu se pohybově projeví
- dokáže zreprodukovat dle probraného materiálu adekvátní hudební příklad od svého vyučujícího
- identifikuje, co je notový zápis

2. ročník:

Žák:

- umí pár slovy něco říct o svém nástroji
- umí pojmenovat základní díly nástroje
- má správný postoj
- má správné držení nástroje
- umí nasadit tón
- umí si vyčistit svůj nástroj
- ví, jak a kam správně dýchat

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: HRA NA BARYTON

I. STUPĚŇ

1. ročník

Žák:

- disponuje základními návyky a dovednostmi (správné držení těla, rukou, prstů, nástroje, správné dýchání) a ovládá základní technické prvky hry
- ovládá základní péči o nástroj

2. ročník:

Žák:

- zdokonaluje tónovou kulturu, nasazení tónu, dlouhé tóny, legato, staccato na přiměřené úrovni
- se orientuje v jednoduchých rytmických útvarech
- zahraje z paměti jednoduchou lid. píseň

3. ročník:

Žák:

- je schopen zahrát z paměti kratší jednoduchou skladbu
- bezpečně zvládá nasazení tónu v rozsahu nástroje v oblasti c – c2

4. ročník

Žák:

- využívá při hře všechny získané technické a výrazové dovednosti s důrazem na tvoření a kvalitu tónu
- hraje v rozsahu fis – g2

5. ročník:

Žák:

- je schopen samostatně nastudovat přiměřeně obtížnou skladbu
- zvládá hru přiměřeně obtížných skladeb z listu

6. ročník:

Žák:

- vystavuje hru soustavné sluchové sebekontroly se zaměřením na přesnou intonaci, správné nasazení tónu, legatové spoje, staccato

7. ročník:

Žák:

- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých žánrů podle svých individuálních dispozic
- se uplatňuje při hře v komorních uskupeních nebo v dechovém orchestru
- ovládá hru nejběžnějších melodických ozdob
- zdokonaluje a zrychluje prstovou techniku
- je schopen v přiměřeném rozsahu transpozice (in C)

II. STUPEŇ

1. ročník:

Žák:

- samostatně řeší problematiku nástrojové techniky včetně základní péče o nástroj
- improvizuje v základních harmonických funkčních

2. ročník:

Žák:

- samostatně pracuje s barvou a kvalitou tónu
- transponuje si notový materiál do svého rozsahu

3. ročník:

Žák:

- využívá získaných vědomostí a zkušeností k samostatnému studiu nových skladeb a k vyhledávání skladeb podle vlastního výběru

4. ročník:

Žák:

- je schopný se uplatnit jako samostatný a pohotový hudebník, sólově či v komorním nebo orchestrálním uskupení a zodpovědně se podílí na vytváření společného zvuku, výrazu a intonaci prováděných skladeb

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: Komorní hra

Viz kapitola Komorní hra

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: Hudební nauka

Viz kapitola Hudební nauka

5. 13. Studijní zaměření: SÓLOVÝ ZPĚV

Zpěv patří k nejpřirozenějším projevům člověka. Kultivovaný pěvecký projev je hudebním vyjadřovacím prostředkem, díky kterému může žák projevovat své emoce.

Žák je přijímán do tohoto studijního zaměření na základě přijímací zkoušky, kde prokáže své hudební a hlasové předpoklady. V případě pochybností je mu doporučeno foniatrické vyšetření pro potvrzení vhodnosti studia sólového zpěvu.

Cílem studia je vybavit žáka základními pěveckými dovednostmi tak, aby na konci I. stupně byl schopen kultivovaného pěveckého projevu. V rámci studijního zaměření žák navštěvuje

individuálně Sólový zpěv, kde se učí přirozeně a zdravě používat svůj zpěvní hlas. Od 4. ročníku také navštěvuje předmět Sborový zpěv. Rozvíjí zde schopnost zpívat vícehlas, spolupracovat v kolektivu, orientovat se v různých stylech a žánrech. Během studia se seznámí s vývojem vokální hudby, lidovou i umělou písní a s odlišnými hudebně-dramatickými útvary (opera, muzikál, opereta). Hudebně-teoretické znalosti získává žák v předmětu Hudební nauka.

Učební plán:

	1. ročník	2. ročník
Sólový zpěv - přípravné studium	1	1

Název vyuč. předmětu	I. stupeň							II. stupeň				celkem
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r	
Sólový zpěv	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	11
Sborový zpěv	-	-	-	1	1	1	1	1	1	1	1	8
Hudební nauka	1	1	1	1	1	-	-	-	-	-	-	5

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: SÓLOVÝ ZPĚV - PŘÍPRAVNÉ STUDIUM

Žák:

- rozliší správný a špatný pěvecký postoj
- při zpěvu uvolněně a přirozeně dýchá
- zpívá s uvolněnou čelistí
- zopakuje jednoduché hlasové a rytmické cvičení
- zazpívá čistě v rozsahu kvinty dětskou nebo jednoduchou lidovou píseň z paměti
- napodobí formou ozvěny krátký hudební motiv
- srovná vlastnosti tónu /výška, délka, hlasitost, tónorod/
- zazpívá jednoduché písně sám, se spolužáky nebo s doprovodem učitele
- spojí si základní emocionální prožitky s hudbou a vyjádří je pohybem, zvukem nebo hereckou akcí
- použije orffovy nástroje při jednoduchém doprovodu písně

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: SÓLOVÝ ZPĚV

I. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- klidně a uvolněně stojí při zpěvu
- předvede klidný nádech a prodloužený výdech
- zazpívá jednoduchou lidovou píseň od různých tónů

- zazpívá kratší frázi (2 takty) s uvědomělým nádechem
- zopakuje a napodobí jednoduché hlasové cvičení v rozsahu kvinty
- respektuje jednoduchý rytmický zápis
- využije přirozené síly hlasu bez tlaku
- dodržuje stanovené nádechy
- zpívá jednoduché lidové i umělé písně adekvátní jeho věku zpaměti

2. ročník

Žák:

- předvede klidný postoj s hlubokým nádechem na bránici
- disponuje měkkým a čistým nasazením tónu
- přirozeně a srozumitelně artikuluje
- při zpěvu zachová klidná ramena
- čistě intonuje ve svém přirozeném rozsahu
- zazpívá píseň s vystižením nálady

3. ročník

Žák:

- zvládá základní prvky pěvecké techniky
- (hluboký volný nádech, vědomé zastavení dechu a prodloužený výdech), měkké nasazení tónu, čistá intonace, správná artikulace, rezonance (hlavová)
- uvědoměle tvoří pěveckou frázi s využitím doposud získaných dovedností
- při zpěvu spojuje tóny
- zazpívá se základním dynamickým a agogickým rozlišením
- zvládá intonačně čistě zpěv s doprovodem
- při zpěvu využívá hlas v jeho přirozeném rozsahu

4. ročník

Žák:

- čistě, měkce a opřeně nasadí tón
- předvede legátový zpěv
- zazpívá v rozšířeném hlasovém rozsahu
- zvládne hlasové cvičení v rozsahu oktávy
- při zpěvu vystihne charakter a náladu písně

5. ročník

Žák:

- při nasazení tónu vědomě použije dechovou oporu
- zpívá uvědoměle vyrovnaně v celém hlasovém rozsahu (přechodové tóny)
- vyrovnává vokály v technických cvičeních
- předvede hlasové cvičení v celém svém rozsahu
- zpívá snadné vícehlasé písně

6. ročník

Žák:

- předvede klidné dýchání na bránici s dlouhým výdechem
- vědomě využije hlavovou rezonanci

- předvede kultivovaný pěvecký projev
- uplatní vlastní hudební představivost při interpretaci zadaných písní
- vyjádří vlastní názor na výběr písně
- zvládá vícehlasý zpěv

7. ročník

Žák:

- zvládá základy pěvecké techniky při kultivovaném zpěvu: dechovou oporu, měkké a opřené nasazení, vede kantilénu a správně artikuluje
- využije při zpěvu rozšířený hlasový rozsah bez hlasových zlomů
- přesvědčivě a s intonační čistotou vede pěvecké fráze
- zachová lehkost a přirozenost hlasu při zpěvu
- zazpívá hlasovou vokalizaci – tercie, kvarty, kvinty
- volí adekvátní výrazové prostředky na základě obsahu písně
- samostatně zhodnotí svůj výkon
- dodrží základní zásady hlasové hygieny

II. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- vědomě využívá pěveckou, dechovou a artikulační techniku
- má vyrovnaný hlas v celém svém hlasovém rozsahu
- ovládá zpěv kantilény, dodržuje fráze a orientuje se v notovém zápisu a textu
- zpívá lidové i umělé písně v náročnější úpravě
- využívá agogiku a dynamiku, má kultivovaný pěvecký projev

2. ročník

Žák:

- zpívá hlasová cvičení podle své technické vyspělosti a potřeby
- umí samostatně pracovat s korepétitorem
- ovládá správnou dechovou techniku
- umí používat adekvátní výraz

3. ročník

Žák:

- má přehled o základní pěvecké literatuře v různých slohových obdobích
- dokáže kriticky zhodnotit poslouchanou vokální a vokálně instrumentální hudbu
- zpívá ve vícehlasém komorním zpěvu
- dokáže si vybrat skladbu podle svého zájmu o žánr
- ovládá a vhodně užívá melodické ozdoby

4. ročník

Žák:

- pracuje samostatně, je schopen interpretačně rozlišit různá stylová období a žánry
- zvládá technická cvičení a přednesové skladby dle úrovně jeho individuálního hudebního vývoje a pěveckých možností

- zapojuje se do komorního zpěvu, aktivně spolupracuje s ostatními
- využívá svých zkušeností, vědomostí a dovedností k samostatnému výběru a studiu skladeb
- vytváří si názor na vlastní i slyšenou interpretaci

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: Komorní hra (příp. Improvizace)

Viz kapitola Komorní hra

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: Hudební nauka

Viz kapitola Hudební nauka

5.14. Studijní zaměření: SBOROVÝ ZPĚV

Sborový zpěv je určen nejen pro děti, které navštěvují předmět sólový zpěv, mohou jej navštěvovat všichni žáci školy. Ve výuce se seznámí nejen se základními pěveckými dovednostmi (intonace, rytmus, výslovnost, tvoření tónu, dechová technika), ale také pracují s textem, zpívají s hudebním doprovodem a učí se výrazem vyjádřit obsah jednotlivých písní. Žáci se učí spolupráci s ostatními a zodpovědnosti za společně vykonanou práci. Zpěv ve sboru rozvíjí přirozenou muzikalitu, hudební paměť a přirozený hudební a pěvecký projev. Žáci jsou vedeni k zodpovědnému přístupu k nacvičování písní a jejich prezentaci na veřejnosti. Seznamují se s písněmi různých žánrů a období. Hodinová dotace předmětu je stanovena na 2 vyučovací hodiny týdně. Žák může navštěvovat nepovinný předmět i v nižších ročnících. Výuka je organizována ve skupině minimálně 10 žáků bez ohledu na zařazení do ročníku v individuální výuce.

1. - 3. ročník

Žák:

- umí dodržovat zásady hlasové výchovy a hlasové hygieny
- dodržuje správný postoj a dýchání
- čistě intonuje
- orientuje se v jednoduchém notovém zápise
- snaží se o správnou artikulaci
- rozlišuje dynamiku
- učí se zpívat legato a staccato
- vyrovnává svůj hlasový rejstřík
- zpívá v přirozené poloze
- využívá základní pěvecké návyky, dovednosti a technické prvky
- používá svůj hlas v celém svém přirozeném rozsahu, nepřepíná hlas, nezpívá v nepřirozené hlasové poloze
- používá základní dynamiku a agogiku, má povědomí o legatovém zpěvu
- zvládá jednohlasý zpěv lidových písní a jednoduchých umělých písní – odpovídajících věku a možnostem žáka a charakteru skupiny
- podle dosažené úrovně zpívá kánon a jednoduchý lidový vícehlas
- reaguje adekvátně na dirigentská gesta – nástup, mezihry, ukončení skladby
- zpívá s doprovodem
- zná pojmy: repetice, prima a sekonda volta, koruna, ligatura, akcen

4. - 7. ročník

Žák:

- ovládá základy pěvecké a dechové techniky, zásady správné artikulace
- má rozšířený hlasový rozsah podle svých možností a vyrovnané rejstříky
- rozlišuje kultivovaný projev, hudební frázi a kantilénu
- čistě intonuje svůj part ve vícehlasé skladbě a capella i s instrumentálním doprovodem
- využívá adekvátní výrazové prostředky a větší rozsah dynamiky, má smysl pro celkový pěvecký projev
- zpívá vícehlasé písně různých žánrů
- dokáže zpívat jednoduché písně „z listu“
- učí se střídavému dýchání
- zpívá z paměti
- je pozorný a reaguje na dirigentská gesta
- vnímá vyváženost jednotlivých hlasů při realizaci sborové skladby
- orientuje se ve struktuře sborové partitury
- je seznámen s různými stylovými žánry a jejich interpretací

II. STUPĚŇ

1. - 4. ročník

Žák:

- využívá vyrovnaný hlas v celém svém hlasovém rozsahu
- má vypěstovány návyky kultivovaného sborového zpěvu
- zpívá vícehlasé písně různých stylů, žánrů, období a capella a také s doprovodem
- zvládá intonačně čistý zpěv svého partu
- zpívá „z listu“ jednodušší vícehlasé skladby
- aktivně spolupracuje s ostatními
- vědomě využívá pěveckou, dechovou a artikulační techniku
- umí vystihnout charakter skladeb různých slohových období
- má vyrovnaný hlas v celém svém hlasovém rozsahu
ovládá zpěv kantilény

5.15. Studijní zaměření: HRA NA VARHANY

Studium hry na varhany má svá specifika, vycházející z charakteru tohoto nástroje. Předpokládá vyspělou klavírní techniku, aby následné začleňování pedálové techniky mohlo být plynule rozvíjeno nikoliv brzděno. Studium klade také jisté nároky na fyzickou zdatnost hráčů.

Do tohoto studijního oboru mohou být žáci přijímáni pouze na základě prokázání schopnosti hry na klavír a také na základě fyzických a duševních předpokladů.

Cílem výuky je postupné osvojení si manuálové i pedálové techniky, zvládnutí úhozových a artikulačních nuancí, praktické využívání pravidel frázování a zákonitostí stylové ornamentiky a v neposlední řadě znalost základních principů používání varhanních rejstříků.

Učební plán:

Název vyuč. předmětu	I. Stupeň							II. stupeň				Celkem
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r	
Hra na varhany	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	11
Komorní hra	-	-	-	1	1	1	1	1	1	1	1	8
Hudební nauka	1	1	1	1	1	-	-	-	-	-	-	5

5. 16 Vzdělávací obsah vyučovaného předmětu: HRA NA VARHANY

I. STUPEŇ:

1. ročník

Žák:

- zvládá správné sezení u nástroje
- ovládá koordinaci rukou a nohou
- prokáže znalost čtení not v houslovém a basovém klíči
- zahraje pedálové cvičení
- rozeznává základní značky pro nohoklad (pata, špička)

2. ročník

Žák:

- hraje jednoduchou polyfonní skladbu se začleněním pedálu
- prokáže schopnost hry s použitím agogiky (na konci skladby, příp. na konci fráze, zpomalí) a předvede ji při hře
- rozvíjí pedálovou techniku

3. ročník

Žák:

- prokáže znalost orientace na pedálnici (pedálové klaviatuře)
- zahraje skladbu s použitím dvou manuálů (melodie – doprovod) – manualiter
- čte notový zápis ze 3 notových osnov současně
- v manuálu rozlišuje legato, portamento, staccato, překládání a podkládání prstů

4. ročník

Žák:

- hraje durové a mollové stupnice do 4 křížků a do 4 bé v pedálu

- hraje polyfonní skladbu s hybnějším pohybem v pedálu
- zná základní principy rejstříkování
- užívá technických prostředků varhanní hry (tichá výměna, legato, nonlegato, opakované tóny)

5. ročník

Žák:

- zahraje durové a mollové stupnice
- použije žaluzii ke ztvárnění jednoduché dynamiky
- zahraje skladbu, v níž střídá manuály (echo)
- prokáže schopnost hry vázaných dvojhmátů
- zahraje základní melodické ozdoby
- zahraje jednoduchou fugu s pedálem

6. ročník

Žák:

- dokáže rozlišit specifika varhanní hry a její odlišnosti od klavírní techniky
- ovládá základní prvky pedálové hry - hra špičkou a patou s překládáním a podkládáním nohou, tichá výměna nohou
- ovládá základní prvky manuálové hry - tichá výměna prstů jednoduchá i vícenásobná, legato, nonlegato, opakované tóny
- rozvíjí hru z listu

7. ročník

Žák:

- zvládne jednodušší preludium a fugu nebo jinou polyfonní skladbu
- samostatně naregistruje na menším nástroji hranou skladbu
- zahraje jednoduchou barokní a romantickou skladbu s odpovídající artikulací, frázováním a agogikou
- zvládá jednoduché změny manuálů během skladby a hru každou rukou na jiném manuálu
- při hře umí použít žaluzii

II. STUPĚŇ:

1. ročník

Žák:

- pozná zvukové odlišnosti v interpretaci skladeb daného slohového období
- ovládá základní techniku hry s crescendo válcem
- zvládne střídání manuálů u skladeb v pomalejších tempech
- při hře používá žaluzii
- zvládne tiché výměny prstů při hře romantických skladeb

2. ročník

Žák:

- zvládne správné provádění ozdob v barokní hudbě
- zná odlišnosti registrace hry pro jednotlivá slohová období
- rozvíjí hru z listu
- sám se podílí na výběru skladeb různě žánrově zaměřených

3. ročník

Žák:

- je schopen samostatné registrace jednoduché skladby s ohledem na hudební období
- prokáže schopnost vytvořit si správný prstoklad k zadané skladbě
- zvládá střídání manuálů u skladeb v rychlejších tempech
- hraje souzvuky v pedálu (oktávy, tercie, kvinty)
- doprovodí zpěv nebo druhý nástroj

4. ročník

Žák:

- prokáže dovednosti v pedálové technice
- při hře respektuje specifika stylových epoch
- při interpretaci a rejstříkování prokáže znalost zákonitostí rejstříkových dispozic nástroje
- využívá všechny doposud získané znalosti a dovednosti k vyjádření svých představ
- prokáže schopnost samostatně nastudovat jednu skladbu včetně vytvoření prstokladu a narejstříkování

5. 16. RECEPCE A REFLEXE HUDBY

V oblasti recepce a reflexe hudby je žákům umožněno postupné pronikání do světa hudby nejen jako jejímu interpretovi, ale je také veden k postupnému osvojování si hudby po stránce jejího vnímání a přijímání. Díky aktivnímu poslechu, se kterým se žák v hodinách nebo na výchovných koncertech setkává, je následně schopen lépe interpretovat hudební dílo a také k němu kriticky přistupovat a také jej hodnotit.

Důležitou náplní výuky je tedy propojenost, vzájemné využití a přenesení dovedností a vědomostí z praktické hudební činnosti do oblasti teoretické a naopak. Vzdělávací oblast recepce a reflexe hudby je na naší škole realizována v podobě kolektivní výuky v předmětu **Hudební nauka**.

Vyučovací předmět: HUDEBNÍ NAUKA

Hudební nauka je kolektivním předmětem, který má za cíl obeznámit žáky se základní hudební teorií, kterou pak potřebují při hře na nástroj nebo při zpěvu. Důležitý je také rozvoj

jejich sluchové představivosti, rytmu a hudebnosti. Rozvíjí emocionální vnímání, prožívání a vyjadřování hudby. Žáci se učí hudbu poslouchat a hodnotit díky svým dosaženým znalostem a poslechem hudby různých období a žánrů, především však hudby klasické.

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: HUDEBNÍ NAUKA

I. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- zapíše a pozná noty v rozsahu C1-C2
- zná základní rytmické hodnoty a umí je vytleskat
- orientuje se ve čtvrtovém metru
- zapíše a pojmenuje křížky
- zapíše tónický akord u stupnic C-G-D-A a F
- rozpozná základní dynamické znaménka a zápis repetice

2. ročník

Žák:

- ovládá zápis not c1-c3
- orientuje se v osminovém metru
- doprovodí jednoduchou píseň rytmickým nástrojem
- popíše základní tempové a dynamické stupně a jejich označení
- zapíše a pojmenuje posuvky (béčka i křížky)
- zapíše a rozezná křížkové durové stupnice
- zazpívá jednoduchou píseň
- dokáže si spojit jednoduché emocionální prožitky se slyšenou hudbou
- rozpozná a zapíše intervaly od primy až po kvintu

3. ročník

Žák:

- přečte a zapíše noty v basovém klíči v rozsahu C-c
- označí půltóny v durových stupnicích
- zaznačí předznamenání a tónický akord u všech durových stupnic s křížky a u stupnic F-B-Es-As
- vytvoří a určí obraty tónického akordu
- zapíše harmonické i melodické stupnice a-e-h-fis
- rozpozná a zapíše intervaly od primy po oktávu a rozdělí je na čisté a velké
- vytleská triolu a šestnáctinové noty
- transponuje jednoduchou píseň
- vyjmenuje aspoň 3 základní díla skladatelů B. Smetana a A. Dvořák

4. ročník

Žák:

- přečte a zapíše noty v basovém klíči v rozsahu C-c1
- orientuje se v půlovém metru alla breve
- zapíše všechny harmonické i melodické stupnice s křížky, jejich tónický akord a obraty

- enharmonicky zamění noty
- rozpozná základní melodické ozdoby
- dle zápisu určí tóninu skladby
- vyjmenuje aspoň 3 základní díla skladatelů J. S. Bach, W. A. Mozart a L. v. Beethoven

5. ročník:

Žák:

- zapíše všechny harmonické i melodické stupnice, jejich tónický akord a obraty
- vytleská složitější rytmus včetně tečkovaného, triol a šestnáctinových hodnot
- určí a zapíše noty s dvojitými posuvkami
- zapíše a rozpozná hlavní harmonické funkce T-S-D u všech stupnic
- vyjmenuje a označí nástroje symfonického orchestru a smyčcového kvarteta
- zná základní rozdělení lidských hlasů
- odvodí základní intervaly /velké, malé, čisté/
- charakterizuje aspoň 5 tempových, 5 dynamických a 5 agogických znamének
- podle sluchu rozezná tónorod, intervaly
- podle sluchu zapíše jednoduchý rytmus a melodii
- zná základní prvky hudebních forem lidová píseň, sonáta, symfonie, opera
- dokáže vyjádřit hudební obsah díla slovy, kresbou, pohybem, hereckou akcí, nebo případně hrou na nástroj

6 VZDĚLÁVACÍ OBSAH VÝTVARNÉHO OBORU

Výtvarný obor podporuje rozvoj osobnosti žáka prostřednictvím výtvarného vyjadřování. Utváří v žákovi estetické cítění a formuje schopnost užívat výtvarného jazyka jako prostředku osobité umělecké komunikace.

Pomocí výtvarného vzdělávání se žák učí chápat důležitost své tvorby jako součást osobního naplnění a rozvíjí tvůrčí potenciál a kultivovaný projev.

Studium také přináší žákům schopnost orientace ve výtvarné kultuře, ať už jde o dějiny výtvarného umění nebo současnou výtvarnou kulturu.

Výtvarný obor je určen pro žáky, kteří jeví zájem o poznávání svých tvořivých dispozic a kteří jsou otevření novým poznatkům, tedy nejen žákům výtvarně nadaným.

Vzdělávání ve výtvarném oboru vede žáka ke spoluvytváření vstřícné a podnětné atmosféry pro tvorbu, uvědomuje si svou roli v kolektivu a učí se respektovat názory ostatních.

Cílem výtvarného oboru je vlastní rozvoj osobnosti žáka, probouzení jeho zájmu o výtvarné umění prostřednictvím objevování stále nových výrazových prostředků. Ve výtvarném projevu žák dostává příležitost uplatňovat způsob myšlení, který odpovídá jeho věku, schopnostem a zkušenostem. Proces výtvarného myšlení, cítění a prožívání vede k citovému a morálnímu rozvoji osobnosti žáka.

6.1. Studijní zaměření: KOMPLEXNÍ VÝTVARNÁ TVORBA

Během studia se žáci seznámí se základy kresby, malby, grafiky a modelování. Výuka je realizována v předmětech plošná, prostorová a objektová a akční tvorba. Součástí výuky je seznamování s historií a vývojem výtvarného umění.

Toto studijní zaměření umožňuje žákům podílet se s ostatními na realizaci společných výtvarných řad, projektů a experimentů, které podněcují žáky ke společné angažovanosti na podobě a vývoji projektu.

Učební plán:

Přípravné studium

Název vyuč. předmětu	1. ročník	2. ročník
Přípravná výtvarná tvorba	3	3
Celkem	3	3

I. STUPEŇ

Název vyuč. předmětu	1.ročník	2.ročník	3.ročník	4.ročník	5.ročník	6.ročník	7.ročník	celkem
Plošná tvorba	1	1	1	1	1	1	1	7

Prostorová tvorba	1	1	1	1	1	1	1	7
Objektová a akční tvorba	1	1	1	1	1	1	1	7
Celkem	3	3	3	3	3	3	3	21

II. STUPEŇ

Název vyuč. Předmětu	1.ročník	2.ročník	3.ročník	4.ročník	celkem
Plošná tvorba	1	1	1	1	4
Prostorová tvorba	1	1	1	1	4
Objektová a akční tvorba	1	1	1	1	4
Celkem	3	3	3	3	12

Studium pro dospělé SPD

Výuka ve studiu pro dospělé probíhá dle učebního plánu základního studia II. stupně

Všeobecné poznámky:

- Ke studiu ve výtvarném oboru jsou přijímáni žáci od pěti let a je dvouleté
- Žáci jsou do něj přijímáni na základě zvládnuté talentové zkoušky
- Výuka probíhá ve skupinách s maximálním počtem 15 žáků
- Ročníkové závěrečné zkoušky výtvarný obor koná veřejnou výstavou

Vzdělávací obsah vyučovacích předmětů:

Plošná tvorba – žáci se učí základním kresebným, malířským grafickým technikám, jejich kombinacím a dalším plošným technikám jako koláž, textilní tvorba.... Prostřednictvím plošné tvorby poznávají a užívají výtvarný jazyk (linie, barva, tvar, kompozice, kontrast apod.). Setkávají se se studijní formou přepisu skutečnosti (kresba podle modelu, studijní malba apod.), s užitou tvorbou(ilustrace, užitá grafika..), ale také s volným vyjádřením podle vlastního záměru a fantazie.

Prostorová tvorba – žák se učí prostřednictvím různých materiálů (hlína, papír, sádra, odpadní materiál...) vytvářet prostorová díla a objekty. Získává také náhled na účinky výtvarného jazyka (tvar, objem, světlo a stín, struktura...) a uvědomuje si odlišnost užité a volné prostorové tvorby.

Objektová a akční tvorba- žák se zde setkává se zážitkovou tvorbou. Zjišťuje, že se dokáže vyjádřit pohybem, slovem nebo výtvarným počinem. Objevuje účinky nových výtvarných forem(instalace, happening, land-art, body-art, street-art, video-art interaktivní instalace...).Učí se pomocí těchto forem vyjádřit svůj postoj či myšlenku.

Přípravné studium

V přípravném studiu se žáci seznamují s výtvarnou tvorbou při výtvarných hrách a etudách, pomalu a nenásilně si osvojují základní výtvarné dovednosti a znalosti, učí se experimentovat a to vše tak, aby byli schopni spontánního výtvarného vyjádření.

Základní studium I. stupně

Studium je určeno pro žáky od sedmi let.

Základní studium II. stupně

Studium je určeno pro žáky od 14 let . Navazuje na základní studium I. stupně. Ke studiu se může přihlásit i žák, který I. stupeň neabsolvoval, musí však složit přijímací zkoušku.. Podle individuálního zaměření žáka se může rozšířit jeden předmět na úkor jiného.

Ve čtvrtém ročníku žák zakončuje studium absolventskou výstavou, na níž představí obsáhlejší celek (výtvarný projekt, řadu, cyklus...). Žák si volí vlastní náměty, samostatně je rozvíjí, tvoří promyšlený a obsáhlejší celek závěrečných prací, jež vystaví na absolventské výstavě.

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: PŘÍPRAVNÁ VÝTVARNÁ TVORBA

Žák

- pojmenuje základní výtvarné techniky
- vhodně umístí výtvarné prvky do formátu
- správně zachází s výtvarnými nástroji a pomůckami
- hravě experimentuje s různými materiály a nástroji
- spontánně a bez obav použije jednoduché formy výtvarného projevu
- zná základní barvy a vytvoří barvy sekundární
- reaguje na podněty z okolí, na zážitky a představy
- popíše svou práci a komunikuje o ní s učitelem a spolužáky
- respektuje pravidla práce v kolektivu

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: PLOŠNÁ TVORBA

I. STUPEŇ

1.ročník

Žák

- má osvojené základní výtvarné techniky a kladný vztah k materiálům
- rozezná barvy v základní škále, kterou má k dispozici, vnímá odlišné odstíny
- rozpozná a porovná prvky obrazného plošného i prostorového vyjádření a dovede je využít ve své tvorbě(linie, barvy, tvary, objemy)
- v plošné i prostorové tvorbě uplatňuje a kombinuje linie
- při výtvarných hrách a experimentech užívá vhodné výtvarné techniky
- dá do souvislosti námět a techniku vhodnou k jeho ztvárnění
- kombinuje kresebné a malířské materiály

2.ročník

Žák:

- kombinuje linie a tvary ve své tvorbě a dovede je použít ve svém obrazném vyjádření
- rozlišuje malířské techniky (akvarel, malba temperou, malba suchým nebo mastným pastelem)

- pozná základní grafické techniky, umí vysvětlit jejich postupy (tisk z šablony, monotyp, linoryt, suchá jehla)
- chápe rozdíl mezi tiskem z plochy a tiskem z hloubky
- pozná jednoduché prvky perspektivy (horizont, vertikála, ptačí perspektiva)
- chápe a řeší výtvarný úkol

3.ročník

Žák:

- pojmenuje další plošné výtvarné techniky (koláž, batika...) a správně zachází s běžnými pomůckami jako nůžky, jehla, lepidlo.
- pozná prvky výtvarného jazyka ,(bod, linie, skvrna, barva, tvar, kontrast, kompozice, světlo, stín, objem...) a intuitivně s nimi pracuje
- zná rozdíl mezi abstraktním a konkrétním
- vnímá prostředí kolem sebe jako prostor pro prožívání a komunikaci
- volí vhodné prostředky k vyjádření prožitků

4.ročník

Žák:

- při tvorbě je otevřen hledání nových poznatků z různých oblastí (příroda, věda, mezilidské vztahy, umění...)
- chápe a řeší výtvarný úkol
- vědomě využívá výtvarné vyjadřovací prostředky
- svobodně volí a kombinuje prostředky pro vyjádření nových, neobvyklých pocitů
- dovede formulovat vlastní názor
- dá do souvislosti námět a jeho podstatu

5.ročník

Žák:

- volí vhodné prostředky pro vizuálně obrazné vyjádření vzniklá na základě vztahu zrakového vnímání k vnímání dalšími smysly
- ve své tvorbě se vědomě zaměřuje na projevení vlastních životních zkušeností
- vědomě experimentuje s alternativními kreslířskými nástroji a jejich kresebnou stopu dokáže využít pro své vyjádření
- dokáže objasnit svůj názor
- vymýšlí a vybírá si různé varianty řešení

6.ročník

Žák:

- popíše rozdíl mezi tiskem z plochy a tiskem z hloubky
- přizpůsobí se zadání a hledá vlastní cestu
- převede studijní kresbu do různých výtvarných technik
- vytvoří další výtvarné techniky (koláž, batika...), umí je pojmenovat, používá k tomu různorodé materiály a správně zachází s běžnými pomůckami
- umí zachytit realitu
- obhájí svůj vlastní názor a respektuje názory ostatních
- ke své práci dokáže využít internet

7.ročník

Žák:

- originálně kombinuje složitější výtvarné techniky
- ovládá postup při tvorbě vícebarevného linorytu
- výtvarně se vyjadřuje v širších tematických celcích (výtvarná řada, projekt..)
- popíše, vysvětlí a zhodnotí vlastní práci
- pozná prvky výtvarného jazyka (bod, linie, skvrna, barva, tvar, objem, plocha, prostor, světlo, textura, kontrast, kompozice ...) a vědomě s nimi pracuje
- zná více malířských technik a jejich vlastnosti a možnosti
- své plošné práce správně fixuje, paspartuje, instaluje , dokumentuje fotozáznamy
- správně rozlišuje formáty (A1 – A6)

II. STUPEŇ

1. ročník

Žák:

- vědomě používá různé výtvarné prostředky k osobitému vyjádření
- soustřeďuje se na studijní kresbu, malbu a dokáže s ní pracovat ve své volné tvorbě
- je schopen systematicky pracovat na větších celcích (cykly grafik a obrazů, ilustrace, výtvarné řady)
- zná základy perspektivy a dovede je použít při tvorbě
- správně používá výtvarnou terminologii
- zná technologické postupy a vlastnosti materiálů

2.ročník

Žák:

- vybírá si samostatně náměty, řeší výtvarné problémy, aktivně konzultuje své záměry
- a postupy s učitelem (argumentuje, obhájí, bere v úvahu různá hlediska)
- umí originálně ztvárnit i téma zadané, je schopen se držet požadovaných parametrů
- rozlišuje a propojuje obsah a formu

3.ročník

Žák:

- objevuje hlubší významy a souvislosti, které promítá do vlastních konceptů
- rozumí vizuálním znakům a symbolům a pracuje s nimi
- samostatně experimentuje a kombinuje různé techniky a postupy
- dokumentuje svou tvorbu a uvědomuje si vývoj, pokroky a chyby

4.ročník

Žák:

- prezentuje i propaguje svou práci, umí ji adjustovat i vhodně instalovat
- umí zhodnotit výsledky své práce, zajímá se o názory ostatních
- je schopen se aktivně podílet na skupinové práci, respektuje odlišné názory
- zná základy perspektivy a dovede je použít při tvorbě

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: PROSTOROVÁ TVORBA

I. STUPEŇ

1.ročník

Žák:

- umí pracovat s hlinou, zná její vlastnosti a možnosti
- umí jednoduše popsat technologický postup výroby keramiky
- zná vlastnosti materiálů jako sádra, papírová hmota
- je schopen popsat a zhodnotit vlastní práci

2.ročník

Žák:

- dokáže vytvořit prostorové objekty s jiných materiálů (papír, drát, sádra, textilní nebo odpadní materiál...)
- zná prostorové prvky výtvarného jazyka (tvar, objem ...) a intuitivně s nimi pracuje
- vysvětlí výtvarné termíny- reliéf, socha
- rozliší účinky použitých technik a materiálů
- dodržuje pracovní postupy

3.ročník

Žák:

- dokáže nakreslit návrh na prostorovou práci a pracovat podle něj
- je schopen popsat a zhodnotit vlastní práci
- dokáže správně použít nástroje
- vymodeluje jednoduché tvary

4.ročník

Žák:

- plasticky ztvárňuje skutečnost
- experimentuje ve své výtvarné tvorbě
- dokáže zhodnotit svá vytvořená díla i díla ostatních
- dodržuje pracovní postup

5.ročník

Žák:

- dovede zachytit reálný tvar předmětů
- umí výtvarně ztvárnit prostor a převádí ho do výtvarného jazyka
- experimentuje s různými materiály a technikami
- je schopen popsat a zhodnotit vlastní práci

6.ročník

Žák:

- dodržuje kompoziční pravidla
- používá netradiční výtvarné techniky, kombinuje je a experimentuje
- dá do souvislosti námět a jeho podstatu, vymýšlí si a vybírá různé varianty řešení
- parafrázuje realitu (zvětšení, zmenšení, řez...)

7.ročník

Žák:

- dokáže archivovat svou práci pomocí fotozáznamu, prostorové práce vhodně instaluje ve výstavním prostoru
- dokáže realizovat svůj záměr a cíl
- orientuje se v základních uměleckých slozích, zajímá se o současné umění
- respektuje názory ostatních
- pojmenuje nejdůležitější památky ve svém okolí

II. STUPENĚ

1.ročník

Žák:

- je schopen systematicky pracovat od vlastního návrhu, přípravy materiálu až po realizaci
- hledá různé náměty pro prostorovou tvorbu
- modeluje podle skutečnosti

2.ročník

Žák:

- hledá způsob využití prostorové práce, zasazuje ji do kontextu s prostředím, hlouběji přemýšlí o smyslu nebo funkci sochy, objektu, instalace nebo užitého výrobku
- volí si téma volné tvorby a prostředky pro jeho zpracování
- prezentuje vlastní výtvarné řady na školních výstavách

3.ročník

Žák:

- samostatně vytváří a konzultuje s učitelem individuální projekt
- navazuje na současné užité umění

4.ročník

Žák:

- samostatně volí způsob vyjádření, materiál a techniku
- pracuje s kompozicí v prostoru
- soustřeďuje se na modelování podle skutečnosti
- uplatňuje s porozuměním výtvarný jazyk ve všech oblastech výtvarné tvorby

Vzdělávací obsah vyučovacího předmětu: OBJEKTOVÁ A AKČNÍ TVORBA

2.ročník

Žák:

- vnímá sám sebe a svůj výtvarný projev
- rozpozná vlastnosti různých materiálů
- objevuje souvislosti mezi sebou, okolním světem a světem umění

4.ročník

Žák:

- umí zacházet s digitálním fotoaparátem a upravovat fotografie v jednoduchém grafickém programu
- umí realizovat myšlenku nebo záměr pomocí jednoduché výtvarné akce

- formuluje pocity vyvolané výtvarnými prvky
- vnímá sám sebe a svůj výtvarný projev

6.ročník

Žák:

- objevuje souvislosti mezi sebou, okolním světem a světem umění
- je při tvorbě otevřen sebepoznávání
- umí vysvětlit pojmy happening, body- art, land-art, street-art, multimediální tvorba

7.ročník

Žák:

- je schopen vytvořit jednoduchý koncept a realizovat jej prostřednictvím samostatně zvolené výtvarné formy
- dovede zdokumentovat, vysvětlit a obhájit realizovaný koncept
- respektuje názory ostatní a zapojuje se do diskuze
- vystavuje své práce na školních výstavách, na veřejnosti i na internetu

II. STUPEŇ

1.ročník

Žák:

- své myšlenky, nápady a záměry je schopen vyjádřit některou z nových výtvarných forem (instalace, happening, body-art, land-art, street-art, video-art...)
- volně inspiruje se v různých oblastech světového umění a kultury, čerpá podněty z přírody, vědy a společnosti a samostatně si z nich vybírá témata , která jsou mu blízká

2.ročník

Žák:

- své realizace umí představit ostatním, vysvětlit, obhájit
- zajímá ho zpětná vazba, umí se z ní poučit, zhodnotí výsledek akce
- rozpozná druhy umění, orientuje se v historii

3.ročník

Žák:

- prezentuje vlastní práci i práci druhých a dokáže obhájit vlastní názor
- zajímá ho současné užité umění a navazuje na něj
- využívá dostupnou digitální techniku

4.ročník

Žák:

- samostatně třídí a zakládá své práce
- rozpozná hlavní umělecké slohy a směry
- prezentuje své portfolio na výstavě

7 VZDĚLÁVACÍ OBSAH LITERÁRNĚ-DRAMATICKÉHO OBORU

Obor je koncipován jako syntetický. Výuka rozvíjí žáky v oblasti osobnostně-sociální a umělecké, propojují se zde činnosti dramatické (pohybové, hra s loutkou, hra s předmětem, přednes), ale i činnosti slovesné (tvůrčí psaní). Dramatická tvorba poskytuje prostor pro komunikaci nejen uměleckou, ale i sociální (rozvíjí individuální schopnost sociální adaptability, schopnost přirozeného jednání, kooperaci ve skupině).

Hlavní metodou výuky je **dramatická hra a hra v roli**, kdy žák vstupuje do dramatické situace a prozkoumává vztahy, vnitřní život osob. Dalším základním principem dramatické výchovy je improvizace, pomocí níž se žák učí tvořivému jednání v situaci. V činnostech postupujeme od pohybu přes pantomimu k dialogu a plné hře. Je důležité, aby se žák učil naslouchat a respektovat partnera. Hlavní těžiště výuky je činnost v kolektivu, ale využíváme i individuální formy práce (přednes).

Žáci mohou získané dovednosti uplatnit v oblastech, kde je vyžadována efektivní komunikace, osobitý projev, ale i tvořivý přístup při řešení situací.

Studijní zaměření: DRAMATICKÁ TVORBA

V průběhu studia se žák seznamuje s dramatickým uměním, učí se chápat jeho zákonitosti. Prostřednictvím dramatické hry objevuje sebe a své místo ve světě, učí se jednat v situacích a přistupovat k jejich řešení s tvořivostí. Žák se orientuje v různých žánrech dramatického umění. Těžištěm výuky je práce ve skupině.

Vzdělávací obsah je naplňován ve studijním zaměření **Dramatická tvorba**. Kolektivní formou jsou vyučovány předměty **Dramatická průprava** a **Základy dramatické tvorby**, které zahrnují činnosti vycházející z improvizace a směřující ke hře v roli. Individuální výuka je realizována v předmětu **Práce s textem a přednes**, jehož obsahem je tvůrčí interpretace textu.

Učební plán

Přípravné studium a Základní studium I. stupně

	Přípravné studium	Základní studium I. stupně						
		1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.
Přípravná dramatická výchova	1,5							
Dramatická průprava		1,5	1,5					
Základy dramatické tvorby				2	2	2	2,5	2,5
Práce s textem a přednes				0,5	0,5	1	1	1

Přípravné studium a Základní studium II. stupně

	Přípravné studium	Základní studium II. stupně			
	I. r.	I. r.	II. r.	III. r.	IV. r.
Základy dramatické tvorby	2,5	2,5	2,5	2,5	2,5
Práce s textem a přednes	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5

Učební osnovy vyučovacích předmětů:

Předmět: Přípravná dramatická výchova

Charakteristika:

Prostřednictvím pohybových her a her s pravidly jsou žáci vedeni k vnímání prostoru a respektování partnera pro hru. V průběhu studia se žáci seznamují se základní dramatickou hrou jako prostředkem rozvoje osobnostních a sociálních dovedností.

PŘÍPRAVNÉ STUDIUM I. STUPNĚ

1. ročník

Žák

- provede jednoduchá cvičení zaměřená na rytmicko-pohybové dovednosti
- v diskusi vyhodnotí vhodné a nevhodné chování pro práci ve skupině
- zapojí se do skupiny v jednoduchých dramatických hrách
- zopakuje jednoduchý rytmus

Předmět: Dramatická průprava

Charakteristika:

Žák se v dramatické a pohybové hře učí respektovat partnera, dodržovat pravidla nezbytná pro práci ve skupině. Při práci s literaturou objevuje svět a stává se jeho citlivým vnímatelem a posuzovatelem. Hlavní náplní oboru je dramatická výchova. Žák vstupuje do dramatické hry, prožitkem se učí přirozeně jednat ve fiktivní situaci, objevuje svůj vztah k okolí a své jedinečné místo v něm. Na konci ročníku je pro rodiče připravena otevřená hodina.

ZÁKLADNÍ STUDIUM I. STUPNĚ

1. ročník

Žák

- provede cvičení zaměřená na rytmicko-pohybové dovednosti
- svým fyzickým postojem reaguje na pokyn „štronzo“ a vlastními slovy pojem objasní
- při pohybových hrách dodrží stanovená pravidla
- reaguje na ostatní členy skupiny, v etudě s nimi vytvoří vztah
- v jednoduchých rytmických textech udrží rytmus a melodičnost mluvy

2. ročník

Žák

- dodrží pravidla v jednoduché dramatické hře
- předvede jednoduchou hru se zástupnou rekvizitou
- vytvoří živý obraz
- zopakuje jednoduchý rytmus
- v kolektivní ukázce předvede svůj úkol v jednoduchém ději

Předmět: Základy dramatické tvorby

Charakteristika:

Žáci prostřednictvím dramatického jednání rozvíjejí své nonverbální a verbální komunikační dovednosti. Různými metodami podporujeme schopnost využít hlas a tělo jako vyjadřovací nástroj a schopnost vyjadřovat jednáním své prožívání. V dramatické situaci žáky vedeme ke kreativnímu přístupu řešení konfliktů. Dramatické umění učí žáky citlivě vnímat svět kolem sebe a reagovat na něj.

Základem výuky je kolektivní tvorba. V průběhu studia žáci procházejí přípravou dramatických tvarů, realizují s učitelem projekty, které respektují náplň a poslání oboru. U žáků podněcujeme tvořivé myšlení a osobitý přínos.

3. ročník

Žák

- dodrží pravidla pro práci ve skupině a v menších podskupinách, vyslechne a vyhodnotí názor druhého
- vlastními slovy vyjmenuje základní pravidla pro udržení tvaru jednoduché etudy, popíše svou úlohu a roli v příběhu
- předvede etudu a zachová tvar i při výměně rolí
- předvede improvizaci podle zadaného prostředí, ve kterém postava jedná
- v pohybovém (i tanečním) cvičení prokáže vědomí středu těla a jeho periferií

4. ročník

Žák

- vyjmenuje základní prvky výstavby situace
- dodrží pravidla v improvizaci, v etudě
- objasní rozdíly mezi různými druhy materiálu a vztahu mezi nimi
- použije text jako inspirační zdroj pro dramatický tvar
- uvede pravidla pro vytvoření příjemného pracovního prostředí, respektuje práci druhého
- provede pohybové cvičení se změnou těžiště těla

5. ročník

Žák

- vlastními slovy vyjádří téma etudy, improvizace, jednoduchého textu
- citlivě provede hodnocení předvedených etud
- předvede hru se zástupným předmětem
- reflektuje divadelní umění buď ze záznamu, nebo aktivním diváctvím
- předvede etudu – zveřejní motivace a hlavní úkol postavy
- v etudě a v improvizaci přizpůsobí své fyzické jednání změně okolností

6. ročník

Žák

- v diskusi vybere vhodnou literární předlohu pro práci ve skupině
- dramatickým jednáním vyjádří vztah k jednajícímu partnerovi v etudě, improvizaci
- podle charakteru etudy či krátkého dramatického tvaru zvolí scénickou hudbu
- vyhledá aktuality ve svém okolí, v dění ve světě, zaujme vůči nim své stanovisko a nabyté postřehy využije pro práci s předlohou, pro tvorbu etudy, improvizace
- vyjádří vlastními slovy téma a motivy jednání postav
- předvede etudu s předmětem či loutkou

7. ročník

Žák

- užije různé výrazové prostředky (hudební, výtvarné, pohybové, loutkářské) pro stavbu dramatické situace
- spolupracuje s druhými, respektuje individualitu a názor jednotlivce
- vyjmenuje a v diskusi rozliší různé žánry a druhy dramatického umění
- vyjádří se k tématu, zaujme k němu stanovisko a pojmenuje motivy jednání
- posoudí a verbálně vyjádří své stanovisko k autenticitě dramatického jednání
- spoluvytvoří, zpracuje do literární podoby a předvede dramatický tvar

ZÁKLADNÍ STUDIUM II. STUPNĚ

I. ročník

Žák

- analyzuje svůj úkol v dramatické situaci, prokáže v ní schopnost improvizace a tvůrčího přístupu
- v diskusi rozliší různé styly a žánry literárního a dramatického umění
- předvede etudu, improvizaci se smyslem pro gradaci a temporytmus
- citlivě verbálně vyhodnotí výsledky činností partnera
- v zadaném žánru předvede etudu či improvizaci

II. ročník

Žák

- vyjmenuje pravidla vhodná pro práci ve skupině, pro rozvoj empatického jednání a naslouchá druhému
- zhodnotí tvorbu druhých (etuda, improvizace, krátký dramatický výstup)
- transformuje získané poznatky ze světa kolem sebe do své dramatické tvorby
- improvizuje s různými druhy podnětů při vytváření dramatického tvaru
- předvede etudu, improvizaci se smyslem pro pointu
- tvořivě fixuje svou úlohu ve vystoupení

III. ročník

Žák

- využije svého těla jako nástroje výrazových prostředků
- vyjádří se v odborné terminologii (dramatická situace, dramatické jednání, dramatický konflikt)
- reaguje na změnu okolností v dramatické situaci
- předvede různé variace vývoje dramatické situace
- zhodnotí zhlédnuté divadelní či filmové dílo z hlediska použití různých výrazových prostředků

IV. ročník

Žák

- užije různých výrazových prostředků pro podporu dramatického záměru
- ve skupině spoluvytvoří dramatický tvar
- reflektuje zhlédnuté dramatického či filmové dílo (vlastními slovy definuje tematický záměr autora, rozebere použité inscenační prostředky)
- sestaví pravidla pro skupinovou práci
- při kolektivní tvorbě dramatického vystoupení uplatní získané dovednosti a zkušenosti z oblasti dramaturgie, scénografie, scénické hudby, režie

Předmět: Přednes

Charakteristika:

Recitátor se učí chápat dílo v kontextu doby jeho vzniku, objevuje autorův záměr a vytváří si svůj osobní názor na text. Při rozboru literární předlohy žák poznává svět kolem sebe, učí se chápat vztahy mezi lidmi, rozebírá jejich postoje, motivace, myšlenky, city. Těžištěm výuky je individuální tvorba. Prostřednictvím hlasových metod a cvičení je žák veden ke správnému posazení hlasu a tvorbě hlásek, zkoumá tělo a hlas jako nositele sdělení.

ZÁKLADNÍ STUDIUM I. STUPNĚ

3. ročník

Žák

- vybere vhodnou literární předlohu, přiměřenou k jeho věku a dovednostem
- posoudí interpretaci spolužáka a poznatky využije pro svoji práci s textem
- rozumí základním pojmům hlasové průpravy (správné posazení dýchání, správné držení těla, rezonance v masce, aktivizace těžiště)
- pojmenuje téma textu zvoleného pro tvůrčí interpretaci

4. ročník

Žák

- uvede rozdíl mezi poezií a prózou
- užije v jednoduchých mluvních cvičení všechny hlásky
- vlastními slovy vyjádří téma textu a aplikuje ho na svoji zkušenost

5. ročník

Žák

- využije rozboru textu s učitelem pro vlastní interpretaci textu
- předvede různé varianty řečových cvičení
- při interpretaci textu improvizuje podle zadaných úkolů

6. ročník

Žák

- vytvoří vlastní tvůrčí text
- zhodnotí a uvede hlavní klady a zápory v tvorbě spolužáka a získané poznatky využije pro svoji individuální tvorbu
- shrne a zformuluje rozdíly mezi interpretací prózy a dramatického textu
- použije základní výrazové prvky přednesu (pauzu, intonaci, tempo, rytmus, dynamika, přízvuk)

7. ročník

Žák

- diskutuje o kvalitách předlohy, vyhodnotí její možnosti pro interpretaci a inspiraci pro vlastní tvorbu
- uvede souvislosti mezi autorovým záměrem a kontextem díla
- zdůvodní výběr textu
- vyjádří vlastními slovy hlavní téma, podtext
- předvede interpretaci textu

ZÁKLADNÍ STUDIUM II. STUPNĚ

I. ročník

Žák

- s učitelem a spolužáky diskutuje o kvalitě zvolené předlohy
- tvořivou interpretací vystihne tematický záměr literárního či dramatického díla
- v interpretaci vědomě užije významovou pauzu
- předvede mluvní rozvíčku v různých variantách (se změnou okolností)

II. ročník

Žák

- zhodnotí vhodnost předlohy pro svoji individuální tvorbu
- nalezne v textu téma, motivy jednání a tvořivě je interpretuje s přihlédnutím ke svým zkušenostem
- kultivovaně interpretuje text s vysokou výpovědní hodnotou

III. ročník

Žák

- využije různých vyjadřovacích prostředků pro podporu a zesílení účinku sdělení
- interpretuje autorský text
- vědomě pracuje s pauzou, intonací, využívá přirozené frázování vět

IV. ročník

Žák

- prostřednictvím tvořivé interpretace sdělí divákovi svůj osobní zážitek z textu
- ve své tvorbě uplatní svou individualitu
- zhodnotí přednesový výkon druhého žáka

Škola je připravena pracovat se žáky se speciálními vzdělávacími potřebami. Do této kategorie spadají žáci se zdravotním postižením, zdravotním znevýhodněním a sociálním znevýhodněním. O této skutečnosti je rodič nebo zákonný zástupce povinen informovat a písemně žádat o zařazení dítěte do této kategorie vzdělávacího procesu. K žádosti je potřebné doložit příslušné potvrzení od lékaře, či kompetentní instituce.

- školní budova sice není v plném rozsahu opatřena bezbariérovým přístupem, ale žáky lze vyučovat v přizpůsobených prostorách školy, avšak pouze na hlavní budově v Moravském Berouně.
- ve škole je vytvořeno příznivé klima pro začlenění těchto dětí do výuky, včetně vyhovujících hygienických podmínek
- pro poskytnutí kvalitnějšího vzdělávání handicapovaným žákům provedeme konzultace s odbornými pracovníky (lékaři, PPP, SPC, fyzioterapeuty apod.)
- naše škola zaměstnává odborníka pro vzdělávání žáků se zrakovým postižením
- výuka těchto dětí probíhá pokud možno zásadně ve spolupráci s jejich rodiči
- jsme schopni zajistit individuální přístup k takovýmto žákům a respektovat jejich možnosti v závislosti na míře jejich handicapu
- při výuce postižených dětí využíváme speciálních metod a forem práce v úzké spolupráci s odborníky
- handicapovaní žáci jsou vyučováni podle individuálních učebních plánů, což je uvedeno i v katalogovém listu.
- vyhrazujeme si právo výběru těchto dětí do jednotlivých oborů, studijních zaměření a předmětů podle druhu a stupně jejich postižení
- škola má možnost prezentovat práce a činnosti handicapovaných žáků
- na vysvědčení je žák buď klasifikován nebo slovně hodnocen.

9 VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ MIMOŘÁDNĚ NADANÝCH

Talentovaní žáci jsou ti, kteří prošli talentovými zkouškami a prokázali své schopnosti studia na ZUŠ.

Mimořádně nadaní žáci jsou indikováni buď učitelem, který jej doporučí na základě zjištěných mimořádných receptivních i produkčních schopností k návštěvě PPP, pokud již nebylo rodiči předloženo potvrzení PPP o těchto schopnostech a přiložena jimi žádost o individualizaci vzdělávacího obsahu. Mimořádně nadaní žáci jsou vyučováni podle individuálního vzdělávacího plánu, který je přizpůsoben potřebám, dovednostem, znalostem, schopnostem a mentální úrovni žáka. Tento plán sestaví učitel, schválí jej ředitel a poté je zanesen do třídní knihy. Pokud takový žák vykazuje nadprůměrné studijní výsledky, úspěchy na soutěžích, účastní se výjimečných koncertů a vystoupení, výstav, aktivně se zapojuje do mezinárodních projektů, je do této kategorie zařazen ředitelem školy po doporučení psychologů a může mu být určen učební plán s rozšířeným počtem vyučovacích hodin. Takový žák vykazuje vynikající výkony ve svém oboru, soustavně rozvíjí své nadání například i v rozšířeném počtu hodin individuální výuky, ev. škola umožní rychlejší postup. Prodloužení této výjimky je možné pouze na základě předložení nové žádosti rodiči a potvrzení PPP.

U VO, kde žáci nevykonávají postupové zkoušky, rozhodne o prodloužení výjimky ředitel školy.

Mimořádně nadané žáky připravujeme na soutěže, vyjednáme pro ně konzultace na školách vyššího uměleckého typu, orientujeme je na studium na vyšších uměleckých školách.

Pokud žák plní učební osnovy rychlým tempem, lze po vykonání komisionálních zkoušek postoupit v pololetí do dalšího ročníku – tedy ve výsledku absolvovat dva ročníky v jednom školním roce. O této skutečnosti rozhoduje ředitel.

10 HODNOCENÍ ŽÁKŮ A VLASTNÍ HODNOCENÍ ŠKOLY

10.1. Zásady a způsob hodnocení žáků

Hodnocení

Význam hodnocení a klasifikace:

- Hodnocení a klasifikace žáka je v první řadě oceňováním úrovně jeho vědomostí, dovedností a návyků. Výsledky jednotlivých žáků jsou ovlivňovány jejich nadáním a pílí, ale také způsobem vzdělávací a výchovné práce učitele, což je důležité pro hodnocení

Obecné zásady hodnocení :

- Hodnocení žáků ZUŠ Moravský Beroun se řídí paragrafem 3 Vyhlášky č. 71/2005 Sb. o základním uměleckém vzdělávání
- Cílem a základem každého hodnocení je poskytnout žákovi zpětnou vazbu
- Při hodnocení žáka je přiměřeně přihlíženo k věku žáka a jeho schopnostem a možnostem
- Hodnocení je syntézou lidskosti a náročnosti vůči žákovi
- Hodnocení žáků je stejně důležité jako motivace. Cílem hodnocení je poskytnout žákovi a jeho rodičům zpětnou vazbu.

Kritéria pro hodnocení :

- Zvládnutí výstupů jednotlivých vyučovacích předmětů v rámci individuálních možností žáka a za předpokladu pravidelné docházky do ZUŠ

Zásady hodnocení:

- zásada pozitivní motivace - klademe důraz na pozitivní sdělení, které bude zároveň motivačním faktorem pro další činnost. Při výuce dodáváme žákům důvěru v jejich schopnost zvládnout zadané téma.
- zásada taktního pedagogického přístupu, přiměřenosti věku a schopnostem žáka
- zásada výchovného efektu- odbourávání negativních projevů

Kritéria hodnocení:

- dosažení požadovaných výstupů s ohledem na individuální dispozici žáka
- sebereflexe žáka – schopnost vycítit a upravit nedostatky
- úroveň zájmu, soustředění a aktivní spolupráce s učitelem a žáky
- míra tvořivosti při řešení zadání
- míra osvojení prvků uměleckého jazyka a jejich cílené užívání
- úroveň zvládnutí technik a postupů, odborné terminologie
- prezentace práce žáků
- aktivní přístup k řešení problémů ve výuce

Způsob hodnocení – metody, formy:

- v průběhu hodiny – zaujetí žáka, zvládnutí zadaného úkolu, snaha, pozornost, přístup k zadanému úkolu, nápady k jeho řešení
- při dokončení úkolu – na konci hodiny ústní hodnocení učitele, jasně vyjádřená pochvala
- v pololetí a na konci školního roku - kombinace klasifikace a slovní hodnocení

- při celkovém hodnocení žáka bereme v úvahu a hodnotíme pokrok, jaký žák za určité období udělal

Sebehodnocení žáka :

- sebehodnocení je důležitou součástí hodnocení žáků, posiluje sebeúctu a sebevědomí

Klasifikace:

1--výborný

Žák pracuje se zaujetím, je samostatný, tvořivý, jeho výtvarný projev je osobitý esteticky působivý, originální, ovládá poznatky a dovednosti požadované učebními osnovami a tvořivě je aplikuje. Je schopen samostatně řešit problémy a obhajovat svá rozhodnutí. Uvědoměle a aktivně pracuje v týmu. Používá bezpečně a účinně materiály, nástroje a vybavení. Má aktivní zájem o umění.

2 - chvalitebný

Žák ovládá většinu požadavků a dovedností s menšími podněty učitele, vědomosti a dovednosti aplikuje méně tvořivě, zapojuje se do diskuse, je schopen s menší pomocí řešit problémy a obhajovat svá rozhodnutí, aktivně pracuje pro tým, ale zaujetí pro práci není vždy maximální. Má zájem o umění.

3 – uspokojivý

Žák má závažné mezery v osvojení požadovaných poznatků a dovedností, dopouští se chyb, práci dokončuje pouze zřídka, pracuje bez zájmu, je málo tvořivý, v týmu nepracuje příliš aktivně, jeho působení je přínosné v menší míře.

4 – neuspokojivý

Žák není schopen napravit ani s pomocí učitele závažné nedostatky v osvojení poznatků, je nesamostatný, není kreativní, neprojevuje žádný zájem o výtvarnou tvorbu, jeho myšlení není tvořivé, není způsobilý pokračovat v dalším studiu.

Celkové hodnocení :

- Na konci každého pololetí je žák hodnocen výslednou známkou na vysvědčení . Za první pololetí žák dostane výpis vysvědčení.
- Žák přípravného studia nedostává vysvědčení, dostane potvrzení o studiu.
- Má-li žák více, jak 50% omluvené nepřítomnosti, není klasifikován
- Žák prospěl s vyznamenáním, jestliže v žádném povinném předmětu není hodnocen stupněm prospěch horším než 2- chvalitebný a průměr stupňů a průměr stupňů prospěchu z povinných předmětů nemá vyšší, než 1,5.
- Žák prospěl ,jestliže nebyl ani v jednom povinném předmětu hodnocen stupněm prospěchu 4 – neuspokojivý
- Žák neprospěl, jestliže byl z některého z povinného předmětu hodnocen stupněm prospěchu 4 - neuspokojivý

10.2. Oblastí vlastního hodnocení školy

Vedení školy vypracovává výroční zprávu, ve které se hodnotí:

- základní údaje o hospodaření školy v příslušném školním roce
- informace o počtu žáků

- výsledky vzdělávání žáků
- prezentace školy na veřejnosti a uskutečněné akce školy